

Učíme se profesní pokoře

**Pavla Glogarová,
vedoucí
azylového domu
pro těhotné
matky**

Adalbert

měsíčník královéhradecké diecéze

1/2022 / ročník XXXI / 29 Kč

10 400 let Bohuslava Balbína

12 Pastýřský list: Se svatým Josefem...

17 Pastorce v roce 2022

26 Seriál: Řeholní řády a kongregace v diecézi

Synoda 2021–2023

Modlitba papeže Františka ze zahájení synody

Přijď, Duchu svatý.

Ty, který probouzíš nové jazyky a vkládáš nám do úst slova života,
chraň nás, abychom se nestali muzejní církví, která je krásná ale němá,
s velkou minulostí a malou budoucností.

Přijď mezi nás, abychom se v synodální zkušenosti nenechali přemoci zklamáním,
nerozřídili proroctví, abychom všechno nezredukovali
na neplodné diskuse.

Přijď, Svatý Duchu lásky,
otevři naše srdce, abychom naslouchali.

Přijď, Duchu svatosti, obnov svatý lid věrný Bohu.

Přijď, Duchu Stvořiteli, a obnov tvář země.

Za církev synodální

společenství | spoluvůle | poslání

Cílem synody není vyprodukovat dokumenty, nýbrž dát vzklíčit snům, probudit proroctví a vize, přinést nové naděje, rozhojnit důvěru, obvázat rány, navázat vztahy, dát zazářit nadějnému úsvitu, učit se jedni od druhých a vytvořit pozitivní náhled, který bude osvěcovat mysl, zahřívát srdce a rukám navrátí sílu.

(Přípravný dokument, 32)

(Z obsahu

- 5 **rozhovor**
Kdo nehledá Boží pohledy,
stojí mimo
Pavla Glogarová
- 9 **jak to vidím já**
Dvojkový rok 2022
- 10 **historie**
Bohuslav Balbín
- 12 **pastýřský list**
Se svatým Josefem...
- 14 **zamyšlení**
Pane, nauč nás
počítat naše dny
- 17 **pastorace**
Pastorace v roce 2022
- 21 **knihy**
Kostel sv. Jakuba v Poličce
- 26 **seriál**
Řeholní řády a kongregace
v královéhradecké diecézi (1)
- 29 **IKD – informace Králové-
hradecké diecéze / PMD**
- 31 Charitní listy

Evidenční číslo: MK ČR E 10261.
Měsíčník. Vydává:
Biskupství královéhradecké,
Velké náměstí 35,
500 01 Hradec Králové.
Adresa redakce:
Tiskové oddělení, Velké nám. 35,
500 01 Hradec Králové,
tel.: 495 063 422,
e-mail: adalbert@bihk.cz
Šéfredaktor: Pavel J. Sršeň

Sazba: Pep-in, s.r.o.
Tisk: Tiskárna v Ráji, s. r. o.,
Semtín.

Cena: 29 Kč.
Roční předplatné: 319 Kč.
Bank. spoj.: Raiffeisenbank, a. s.,
Hradec Králové,
č. ú. 1016004393 /5500,
variabilní symbol 551,
specifický symbol je evidenční číslo
čtenáře (viz adresní štítek).

ISSN 2570-7531

Slovo úvodem

Mám v ruce prosincový Adalbert. Na obálce je sympatická rodinka. Otvírám a hned mám na očích články o práci a poslání této rodiny. „*Jak to, že jsem nevěděl, že v naší diecézi je komunita Archa?*“, říkám si v duchu a hltám svědectví lidí, kteří se rozhodli vytvořit domov pro lidi s postižením. Moje myšlenky pokračují: „*O tom jsem hodně četl, to mě vždycky zajímalo...komunitní život*“, dočítám čtyři stránky svědectví, a s opravdovým dojetím si říkám: „*Jsou to borci, prostě jsou to srdcaři!*“

Listuji dál, pročítám, sleduji pestrost příspěvků... o mládeži, o Charitě, o lidech, kteří něco umí,... třeba se tam v budoucnu na zadní straně objeví nějaký vtip, tam někdy začínáme s četbou časopisu nebo dokonce sudoku. To bych se hned do něj pustil.

Přátelé, chtěl bych tento měsíčník doporučit. Je to médium, které se už nějaký čas snaží přinášet dobré zprávy ze života lidí, kteří nás mohou inspirovat, ze života farností, to abychom věděli, že křesťanské způsoby života nesou své plody, abychom věděli, co si myslí papež František nebo biskup Jan.

Všichni víme, že časopis a kniha mají své konkurenty – jsou to displeje našich mobilů a počítačů. Myslím si, že bychom na nich nemuseli úplně viset a zapomenout na kouzlo „papíru“. Toto číslo jsem našel při návštěvě kostela, ta hezká fotka na titulní straně mne opravdu zaujala a tak jsem po časopise sáhl a jsem rád. Přiznám se, že po určitém čase. Ale nedávno mne zaujaly v jiném čísle příspěvky nových jáhnů a jejich svědectví.

Bylo by dobře, aby Adalbert byl k dispozici v kostelích. Bylo by dobře, aby ležel doma a prostě byl k dispozici nebo abychom darovali předplatné.

Přeji Adalbertu, aby si našel cestu do celé naší diecéze, aby se stal prostě naším časopisem, aby byl kvalitním poslem dobrých zpráv. Děkuji všem, kteří se podílí na tvorbě, výběru svědectví, na grafice a celkovému směřování tohoto časopisu.

Přeji vám, čtenářům, aby se vám přihodilo něco podobného jako mně, aby vás zaujal, abyste po něm sáhli a dozvěděli se o krásě lidí kolem nás, o lidech, kteří jsou schopni nás nadchnout pro dobro a krásu, pro službu a nasazení.

Přeji vám do nového roku moudrost a orientaci, kterou potřebujeme, přeji vám trpělivost se sebou samými a se situací, kterou prožíváme a která nás někdy drtí. Přeji vám víru, naději a lásku za všech okolností a odvážné sny o lepším světě v nás a kolem nás. Bůh takové sny o světě má a ví, že se mu splní...

Chránit ta malá děcka

Nadační fond Betlém nenarozeným a Obecně prospěšná společnost Dlaň životu. Dvě organizace, jedno dílo, jeden duch, které daly vzniknout Azylovému domu pro těhotné ženy a matky v tísní v Hamrech u Hlinska. Jeho počátky a život v něm přiblížila **Pavla Glogarová**, která azylové zařízení vede.

77 Těhotné maminky v tísní v Hamrech u Hlinska. Vybuďovali jste skvělou věc.

Letos uplyne od počátků myšlenky již 29 let. Přestože jsem u úplných počátků nebyla, dodnes se dá z odkazu našich zakladatelů vnímat především pokora před darem lidského života. Myslím, že je nám někdy zatěžko přijmout, že každý lidský život – jakkoliv lidmi znevážený – má velkou hodnotu, protože ho promýšlel Bůh. Toto přesvědčení lze však jako zlatou nitku vnímat v srdcích těch, kdo již před těmi lety snili o tom, jak by bylo možné pomoci přežít dětem před narozením, kterým hrozí nebezpečí násilného usmrcení. Konkrétní naplnění této myšlenky jsme pak v postupných krocích hledali.

77 Počátky jistě nebyly jednoduché.

Podle všeho, co vím, to bylo náročné hledání. Podpora dětí před narozením nebyla a není populární téma, umět se v něm nasadit vyžaduje víru. Před našimi zakladateli stála možnost zrekonstruovat neskonalé zchátralý dům, který by mohli pro tento účel dostat k dispozici, na úctu nic moc prostředků, jen ty, které si sami nastrádali. Zpětně obdivuji lidi, kteří stáli v našem díle od začátku. Vidím to i sama na sobě, že zastávat se dětí před narozením vyžaduje neustálé nové impulsy jaksi zevnitř. Ty vnější v podstatě neexistují. Hledání Božích pohledů na poslední zapomenuté děcko a jeho, z našeho pohledu mnohdy bezprizorní mámu. Kdo tyto Boží pohledy nehledá, stojí mimo. Ti, kdo naše dílo začínali, tento postoj respektu v sobě měli. Dalo jim to velkou dávku odvahy

pustit se do opravy domu, která – kromě velkých výdajů a obrovského nasazení – nic velkého neslibovala. Myslím, že se mimo jiné u toho učili modlit a spoléhat na Boží Prozřetelnost (to první, co v této položičenině vybuďovali, byly základy pro kapličku, kterou pan biskup později požehnal). Bohu patří díky, a jim obdiv za to, že celou rekonstrukci naší budovy dovedli v roce 2007 ke zdárnému konci a v lednu 2008 jsme mohli dům otevřít.

77 Vaše organizace je spojována s výraznou podporou dobrovolníků. Kdo jsou tyto stateční lidé?

Naprostý základ našich dobrovolníků tvoří lidé, kteří od počátku měli v srdci výzvu a touhu pomáhat těm ohroženým dětem, jejichž stopa v naší zemi by se snadno mohla stát krvavou – to, kdyby se jejich rodiče rozhodli pro potrat. Ano, zní to tvrdě, ale to je realita. Tedy, našimi dobrovolníky nejsou jednoduše jen lidé, kteří chtějí ve volném čase dělat zdarma něco dobrého, i když i jejich pomoci si moc vážím, ale především ti, kdo byli ochotni v sobě najít odvahu, o které jsem již mluvila. V praxi to znamenalo i to, že vstávali o některých sobotách v pět ráno, aby pak mohli pracovat na budoucím azylovém domě. Večer se zaprášení vrátili pozdě domů. Ve volném čase oslovovali další lidi s prosbou o pomoc, včetně té finanční. Kdo z nás dnes umí takto „žebrot“ z přesvědčení, že na těch miminech visí budoucnost naší zemičky a že i ona patří do Boží Prozřetelnosti pro dobro této země a pro jejich štěstí. Postupně tak vznikalo jakési neformální seskupení lidí, kterým jde o jednu

Svědectví klientky

„Odcházím z azylového domu v Hamrech a je to pro mne zvláštní pocit. Není to jednoduché, protože to tu mám ráda. Nebudu vypisovat romány, jelikož se chci s vámi vídat i nadále.

Tento žlutý domeček mi moc pomohl vše překonat a někam se posunout. Nastává mi nový život s Kačkou a děkuji moc.“

Mamka Lenka s dcerou Katkou)

prostou věc. Chránit ta malá děcka. Víte, nejde o emoční záchvaty, jde o přesvědčení, rozhodnutí. A znova opakují: chce to víru! Bez víry, že Pán Ježíš se stal při početí celým člověkem a my jsme se vším všudy Jeho obrazem, to není možné. Nemohu se ubránit tomu, že mi celý ten proces stavění vztahů v zájmu ohrožených dětí přijde velice synodální.

77 Dnes je dům pro těhotné ženy v tísní opraven a udržován. Jak se vám všem v něm žije?

Tuším, že na tuto otázku by vám každý ze zaměstnanců či klientek odpověděl jinak. Každý z nás si zde žije kus svého příběhu. Někdo zde odvádí svou práci, jiný zde nachází zázemí na přechodný čas, někdo sem přijíždí jako dobrovolník. Společně se snažíme, abychom naplňovali smysl domu. Ať se jedná o pracovníci, klientku, dobrovolníka nebo člena správní rady,

Ⓛ Dům jako ruina, před opravou

Ⓛ Dům v novém kabátě

Ⓛ V roce 2008 dům ožil pro dětské úsměvy

Ⓛ Nepřetržitý provoz i mravenčí práci ve prospěch dětí zajišťuje pracovní tým

Ⓛ Pracovní porady občas zpestří místní kocour Lojza

Ⓛ Obchůdek Na jevišti nabízí nákup i pracovní příležitost klientkám

Obecně prospěšná společnost Dlaň životu

Sokolská tř. 244/27, 702 00 Ostrava, www.dlanzivotu.cz

Darujme dětem a jejich matkám
bezpečí a zázemí.

35-1755670277/0100
www.dlanzivotu.cz @dlanzivotu

☛ Dobrovolníci spolu, při práci i odpočinku

☛ Kapli Mláďátek betlémských požehnal biskup Jan Vokál v roce 2018

víme, že tu jsme pro jeden cíl: aby se děti mohly cítit dobře a přijaté. Samozřejmě si to všichni vzájemně musíme neustále připomínat. Něco jiného to obnáší v době, kdy je dítě ještě skryto u mámy, jiné je to v době, kdy se ten malý již tak trochu umí „postarat o svá práva“ – třeba tím, že z plných plic sděluje, že má hlad. Samozřejmě, že na to se dá poměrně dobře reagovat; je to jednodušší, než přemýšlet nad tím, jak se má odmítané dítě v bříše a něco s tím dělat.

☛ I přes všechny složitosti však směřujete ke společnému cíli.

Náš společný cíl, což je spokojené dítě, vyžaduje v domě jistý řád, pravidla, společně určenou cestu, abychom se shodli na tom, co dítě skutečně potřebuje a jak mu dobré podmínky budeme zajišťovat. Už to samo o sobě může způsobovat problémy, protože každý máme jinou výchovu, jiné postupy, jiné zkušenosti. Rádi si tu a tam vyzdihneme právě svůj postoj, názor a prezentujeme ho jako ten nejlepší. Narážíme na své slabosti. Ale díky Bohu, že nás spojuje i v tom, co nás přesahuje, a že tím objevujeme optimální cesty. A také odpuštění. Bez toho to nejde.

☛ Dá se popsat typický den v azylovém domě?

Asi takto. Žádný den není úplně typický. Někdy si s kolegyněmi situaci zlehčujeme tvrzením, že se přece nacházíme

„na jiné planetě“, a tak nemůžeme čekat standardní a klidné plynutí dne. Naopak. Různá překvapení, a především ta méně příjemná, nás učí jakési pracovní otužilosti i profesní pokoře. Mladé mámy, kterým se snažíme pomáhat v jejich tísní, většinou neměly lehký život. Často samy bojovaly o svůj vlastní život. Symbolicky, ale i skutečně. V našem domě máme ruku na pulsu té skutečnosti, jak moc nás ovlivní zkušenost, v jaké rodině jsme vyrůstali. Přestože nepopírám velikost lidské svobody, rodina každého z nás formuje výrazně a vyžaduje velké odhodlání překročit svůj stín. To platí jak pro mě, tak i pro naše klientky. Jen málokdo uzná přínos dobré matky pro naši společnost. Kdybych to mohla finančně ocenit, přestože se to nedá vyjádřit v penězích, dala bych dobrým matkám, které se dětem skutečně věnují a vedou je ke zralé odpovědnosti, mzdy vysokých manažerů.

Takže pro nás pracovníky jsou dny pestré, i když to tak naštěstí není každý den.

☛ Snažíte se tedy vašim klientkám vytvořit prostředí podobné rodinnému zázemí?

Myslím, že naše klientky mohou více méně prožívat dny svého mateřství velice podobně jako maminky v běžné společnosti. Starají se o děti a domácnost, ale učí se také starat i o sebe. To je důležitá

součást jejich pobytu u nás. I proto mají každý týden k dispozici psychoterapii – jak individuální, tak skupinovou. Pokud mají zájem, mají k dispozici rozhovor s duchovním. Během měsíce absolvují i jiné aktivity k podpoře v jejich situaci, např. videotrénink interakcí, přednášky na různá adekvátní témata, setkání s dobrovolníky, volnočasové tvoření s dětmi, návštěvy kulturních akcí a mnoho dalšího. Zkrátka jako běžná máma v naší společnosti. Klientky, kterým nebrání zdravotní stav, např. rizikové těhotenství, si mohou přímo v domě přivydělat. Pomáhají nám v rámci provozu domu, pracují na zahradě nebo třeba pomáhají v našem obchůdku „Na jevišti“. To vše má vést k tomu, aby doutnající knot nebyl uhašen, ale mohl se rozhořet do nového života.

☛ Zmínila jste obchůdek. Ten je přímo součástí azylového domu?

Obchůdek „Na jevišti“, a on je opravdu umístěn na jevišti ve společenském sále, je spravován odděleně od sociální služby poskytované v azylovém domě, ale nachází se přímo v budově. Patří do kategorie tzv. doplňkové činnosti, kterou si naše, jinak nezisková organizace, může něco přivydělat. Obchůdek vznikl postupně díky dobrotě lidí a dobrému nápadu naší kolegyně Jany Málkové. Lidé nám pro děti a jejich mamky nosili moc pěkné oblečení. Bylo ho více, než naše maminky s dětmi potřebovaly, a tak přišel nápad

Ⓜ Maminky zde mají i možnost péče o duši

Ⓜ Zahrada je pro azylový dům velkým obohacením

nabídnout ho levně dál – a výtěžek použit na provoz domu. Obchůdek je oblíbeným místem, který veřejnost ráda navštěvuje. Samotné ceny zboží jsou úsměvné, většina stojí deset korun, a tak potěší srdce nejedné mamky z venku, ale i dalších zájemců. V areálu našeho domu, který je umístěn v krásné Chráněné krajinné oblasti Žďárské vrchy, nabízíme v rámci turismu rekreační ubytování. Klid a krásná příroda k nám láká hosty a výtěžek jde opět na provoz azylového domu. Naši nabídku pro veřejnost najdete na www.dlanzivotu.cz.

🔥 **Aktuálně slavíte čtvrté výročí posvěcení kaple, která je součástí azylového domu.**

I to je výsledkem úsilí našich zakladatelů – dobrovolníků s otevřeným srdcem. Od počátků si přáli, aby středem našeho domu pro těhotné v tísní byla kaple. Snad i jako příslib Toho, kdo garantuje veškeré naše úsilí. Takto to vnímám. Bez Boha by naše poslání smysl postrádalo a zaniklo by, došly by síly. On je tím, kdo jistí všechno naše úsilí a dává mu smysl. Naše kaplička je zasvěcena Mláďátkům

betlémským; chlapečkům, kteří se stali obětí lidské chamtivosti. Něco nám to může připomínat, možná ty tisíce zabitých dětí u nás. Za požehnání kapličky děkujeme otci biskupovi Janu Vokálovi, stalo se tak o slavnosti Zjevení Páně roku 2018, k 10. výročí otevření azylového domu. Krásný dar. Díky společnému a dlouholetému úsilí mnohých tak máme v Hamrech přístup k Nejvýznamnějšímu Zdroji pro všechno naše konání. Pro dny útěchy i pádů.

Pavel J. Sršeň)

Jak nám můžete pomoci?

- Vlastním postojem úcty k lidskému životu od početí, poskytnutím lidské opory a naděje na řešení.
- Předáním kontaktu (viz níže) ženě, která se v důsledku těhotenství ocitla v tíživé situaci.
- Svými podněty pro naši činnost, materiální pomoci.
- Jednorázovým či pravidelným finančním darem na účet veřejné sbírky Nadačního fondu Betlém nenarozeným, č. ú.: 2100409371/2010, var. symbol 122.
- Odesláním dárcovské SMS ve tvaru DMS BETLEM 30 nebo DMS BETLEM 60 nebo DMS BETLEM 90 na telefonní číslo 87 777. Cena DMS je 30, 60 nebo 90 Kč. Můžete přispívat i dlouhodobě odesláním SMS ve tvaru DMS TRV BETLEM 30 nebo DMS TRV BETLEM 60 nebo DMS TRV BETLEM 90. Cena 30, 60 nebo 90 Kč Vám bude odečtena pravidelně každý měsíc. Více informací najdete na www.darcovskasms.cz.

Děkujeme vám!

Azylový dům pro těhotné matky v tísní

Hamry 107, 539 01 Hlinsko

Mgr. Pavla Glogarová, mobil: 733 125 261, e-mail: glogarova@dlanzivotu.cz

www.dlanzivotu.cz, www.nfbetlem.cz

Dvojkový rok 2022

Stříbrná medaile

Když vrcholí nějaké závody, všechny zajímá, kdo se dostal „na bednu“ - tedy na stupně vítězů. Počítají se medaile. Kdo ji získá, je všemi oslavován. Nicméně jeden z cenných kovů má tak trochu smůlu. Zlatá je samozřejmě to nejlepší, co budí největší obdiv, radost, nadšení. Bronzová mnohdy vlastně taky, protože dotýčný získal sice těsně, ale přece jen, medaili. Být čtvrtým je totiž dost nevděčné. Akorát to druhé stříbro má poněkud smůlu. Ano, hodnotou je na tom lépe než bronz, ale prostě zlatá to není. Je těsně pod vrcholem. Je sice výborný, vlastně skvělý, ale je „jen“ druhý, tedy dvojka.

Lépe dvěma

Tento rok nás v letopočtu zahrne hned třemi dvojkami. Je to až tak špatné?

Ve sportu už tušíme, jak to je. Ale jaké je to být dvojkou v našem osobním životě?

Kniha Kazatel ve 4. kapitole (9.–12. verš) říká: „*Lépe dvěma než jednomu, mají dobrou mzdu ze svého pachtění. Upadne-li jeden, druhý zvedne. Běda samotnému, který upadne; pak nemá nikoho, kdo by ho zvedl. Také leží-li dva pospolu, je jim teplo; jak se má však zahrát jeden? Přepadnou-li jednoho, postaví se proti nim oba.*“

Skutečné vítězství

Je skvělé, když jsou si lidé navzájem velkou oporou. Není dobré, aby byl člověk sám – to už známe ze zprávy o stvoření. Napadlo vás, jak je ten první v závodě se zlatem na hrudi, nebo prezident či král nebo nejstarší z lidí, hrozně osamoceny? Bůh chce, abychom si pomáhali, abychom se doplňovali navzájem, a přitom se vůbec nemusíme srovnávat. Není přece důležité, kdo je první a kdo druhý – život není závod a jestli s někým soutěžíme, pak především my sami se sebou. Každý ve snaze žít dobře, může být vítězem. Porovnávat se s dalšími je úplně zbytečné.

Boží číslo

Dvojka nám může připomínat také jedno velké tajemství u Ježíše Krista. V jedné osobě je jak božská, tak lidská přirozenost – dva v jednom. Toto tajemství nikdy nepochopíme, ale můžeme v něm vidět obrovskou Boží moc, pokoru a lásku. A pak je tu ještě jedno srovnání. Bůh je jednička. To je neoddiskutovatelné. S tím nic nenačítáme. A čím dříve to přijmeme, tím lépe. Nebo chceme srovnávat Slunce s planetami, oceán s jezírkem za humny nebo Tvůrce s jeho tvory? Ale on nám to nedává nijak zvlášť najevo. Bůh je sice jeden a je ve všem první, ale je také pokorný. Kvůli nám se stal posledním z lidí, zřekl se sebe sama, abychom my mohli žít s ním. Takže pokud se k němu přimkneme jako dvojky, jako druží, pak spolu s ním můžeme vytvořit skvělou dvojici. Není snad úžasné - být Boží spolupracovníkem, přítelem, bratrem, sestrou?

Pohled básníka

Dvojka je nádherné číslo. „*Počkejte, přemýšlel básník, nepřipadá vám někdy dvojka jako labutí šíje? Koukejte se, a napsal tužkou 2.*“ To je z Čapkových povídek. Opravdu, dvojka je svým tvarem velmi elegantní a zároveň pokorná, jakoby se skláněla před dominantní jedničkou – to je výzva pro náš vztah k Bohu. A jestli nám jednička něco může připomínat, pak je to jakoby šipka vedoucí k nebi. A takové číslo už stojí za to následovat. A nejen v tomto novém roce...

Ze srdce všem žehná

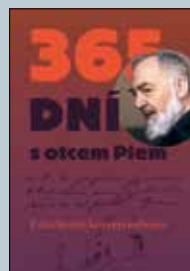
P. Jan Linhart)

(Knižní tipy

Karmelitánské nakladatelství

www.ikarmel.cz
Komenského 328, 509 01 Nová Paka
Velké nám. 36, 500 01 Hradec Král.
zasilky@kna.cz, tel. 384 420 295
www.kna.cz/prodejny

365 dní s otcem Piem

Kapucínský světec nás vybízí, abychom se vydali na cestu s Ježíšem, a ukazuje pevné body, na kterých stojí autentická křesťanská existence. Výbor z duchovní korespondence sv. Pia z Pietrelciny je sbírkou duchovních inspirací i poučení praktického rázu. *Váz., 539 str., 499 Kč*

Tachles

Kniha židovských vtipů, anekdot a povídek

Přes dvě stě vtipů a anekdot a také jedenáct povídek známých židovských autorů. Na své si přijdou ti, kdo mají rádi dvojsmysly, černý, laskavě ironický i poněkud nekorektní humor. *Brož., 256 str., 329 Kč*

Corinna Turnerová

Boží ajťák

Svižně napsaný příběh z covidové doby, v němž vystupuje „Boží ajťák“ Carlo Acutis, určen mladým čtenářům. *Brož., 96 str., 179 Kč*

Bohuslav Balbín – 400 let od narození hradeckého rodáka

Před 400 lety se 3. prosince 1621 narodil v Hradci Králové významný historik a obhájce českého jazyka Bohuslav Balbín. Údajně byl jeho kmotrem Albrecht z Valdštejna. Místo jeho narození připomíná busta na fasádě domu čp. 33 na Velkém náměstí.

Do roku 1636 zde stával tzv. Vodičkovský dům patřící matce Bohuslava Zuzaně roz. Vodičkové. Ta jej prodala hradeckým jezuitům, kteří zde ke konci 17. století vystavěli kněžský jezuitský seminář. Ten byl součástí celého areálu jezuitské koleje, dnes Nového Adalbertina. Bohuslav se narodil jako poslední sedmé dítě Lukáše Škvornice Balbína z Vorličné, který patřil do hradecké větve rytířského rodu Balbínů z Vorličné. Pradědeček Bohuslava se jmenoval Jiří a zastával ve městě funkci primase (primátora) a také královského rychtáře. Jako jeden z donátorů iluminovaného hradeckého Rorátníku (1585–86) je v něm vyobrazen.

Otec Bohuslava Balbína byl správcem pardubického panství a v letech 1618–1619 úspěšně ubránil pardubický zámek před stavovskými povstanci. Po bitvě na Bílé hoře se s rodinou vrátil do Hradce Králové, kde v únoru 1622 ve věku 37 let umírá. Vdova Zuzana se s početnou rodinou přestěhovala do Častolovic, k rodinnému příteli Ottovi z Oppersdorfu. V té době zastával úřad hejtmana hradeckého kraje.

Dětství a mládí

Jako dítě byl Bohuslav často vážně nemocen a matka v obavách o jeho život ho zaslíbila staroboleslavské Bohorodičce, čímž předurčila synovu duchovní dráhu. Malý Balbín se brzy naučil číst a v sedmi letech měl mít, údajně, již třikrát přečtenou Kroniku českou Václava Hajka z Libočan. Lásky k české historii mu pak zůstala po celý život. Nadaný chlapec byl v roce 1631

Bohuslav Balbín (1621–1688)

poslán do klášterní školy benediktinů v Broumově. Následující rok byl vzděláván u jičínských jezuitů, třetím rokem v Praze a následující dva roky u jezuitů v Olomouci, kde na něho měl velký vliv jezuita Mikuláš Leczycký. Následoval noviciát v jezuitském řádu v Brně (v 15 letech). Po dvou letech složil první řeholní sliby (chudoby, poslušnosti a čistoty). V 18 letech zahájil tříletá studia filozofie v jezuitském Klementinu v Praze. Po získání bakalářského titulu, podle jezuitských pravidel, učil na zdejším gymnáziu. Pak mohl pokračovat v teologických studiích. Po obsazení Hradčan a Malé strany švédským vojskem v posledním roce třicetileté války (1648) bojoval Balbín v akademickém praporu pod velením svého profesora, jezuitu Jiřího Plachého a pomáhal bránit Karlův most. Při obraně Staroměstské mostecké věže byl vážně zraněn. Jako zajímavost lze uvést, že při obraně mostu bojoval malíř

Karel Škréta, který s Balbínem navázal přátelství.

Balbín byl v roce 1650 vysvěcen na kněze a na vlastní žádost se účastnil misii na Rychnovsku a Žamberecku. Později Balbín uvedl, že se mu bez násilí a výhrůžek podařilo získat pro katolickou víru stovky lidí. Po skončení misionářské činnosti již v roce 1653 vyučoval na gymnáziu v Kladsku a pak jeden rok v pražském Klementinu. V letech 1655–56 vyučoval v Brně a následně čtyři roky v Jindřichově Hradci a poslední rok své učitelské činnosti v Brně. Balbín své žáky nabádal ke studiu národních dějin. Mezi jeho žáky patřil kněz a významný český historik Tomáš Pešina z Čechorodu V roce 1661 mu byla učitelská činnost zakázána. Údajně pro nedostatek řeholní pravověrnosti a přílišné vlastenectví. S nadřízenými měl skutečně problémy. Především s místodržitelem v Čechách Bernardem Ignácem Bořitou z Martinic.

Spoluzák prvního hradeckého biskupa

Když byl zbaven možnosti učit, získal prostor a čas pro odbornou činnost. Objížděl archivy (Kladsko, Olomouc, Vídeň a další) a získával cenné historické prameny pro svá díla. Balbína velmi potěšilo, když v roce 1665 obdržel osobní pozvání na oslavu založení Královéhradecké diecéze (1664) od prvního hradeckého biskupa Matouše Ferdinanda Sobka z Bilenberka, který byl Balbínovým spoluzákem v Broumově. Je třeba připomenout, že v roce

Bohuslav Balbín (1621–1688)

Bývalá jezuitská kolej v Olomouci

Pamětní deska na Klementinu

1662 v době tzv. informačního procesu, podle ustanovení tridentského koncilu, byl mezi dotazovanými duchovními i Bohuslav Balbín. O jeho kladném stanovisku k jmenování prvního královéhradeckého biskupa jistě není pochyb.

Balbín si uvědomoval nebezpečí, které hrozilo českému jazyku a české kultuře. V době misionářského a učitelského působení sbíral staré české knihy, listiny a písemnosti ne za účelem pálení, ale k dokumentaci naší historie. Při studiu teologie navštívil královskou knihovnu, do které byly převezeny rožmberské písemnosti z Třeboně. Našel zde rukopis známý jako Chval Mariánských (*Mariale Arnesti*), jehož pravděpodobným autorem byl arcibiskup Arnošt z Pardubic. Nabídl se, že rukopis přepíše. V době vpádu Švédů do Prahy byl rukopis u Balbína, takže unikl osudu celé knihovny, kterou Švédové vypálili.

Jako učitel byl u studentů oblíben. Uznával také autory, kteří pro své vyznání emigrovali. Mezi nimi byl Pavel Stránský, autor *Respublica Bojema*. Balbín byl velkým obdivovatelem Václava Hájka z Libočan a nekriticky přijímal i jeho omyly, ostatně jak to bylo v té době běžné. Celé dílo Bohuslava Balbína je prodchnuté láskou k českému národu. Jeho vlastenectví bylo trnem v oku odrodilé šlechtě.

První jeho historický spis s dlouhým názvem *Diva Vartensis seu Origines et Miracula...* vyšel v roce 1665. Pojednává o Mariánském poutním místě ve Vartě na slezsko-kladské hranici. K nejznámějšímu jeho dílům patří Obrana jazyka slovanského, zvláště pak českého (*Dissertatio apologetica pro Lingua*

Slavonica, praecipue Bohemica), které v letech 1672–73 napsal v Klatovech. Balbín zde hájí právo na vlastní jazyk a odsuzuje odrodilou šlechtu a nesouhlasí s vládní politikou, která odstraňuje český jazyk z úřadů, škol a veřejného života. Nepřekvapí, že tato Balbínova práce byla vydána až v první fázi národního obrození v roce 1775. Zásahu na tom měl rychnovský rodák František Martin Pelcl. Česky vyšla až v roce 1896.

Historik českých dějin

Hlavním cílem Balbína, jakožto historika, bylo rozsáhlé zpracování českých dějin. Práce měla mít 30 svazků a název nedokončeného díla byl *Rozmanitosti z historie Království českého (Miscellana historica regni Bohemiae)*. Nejprve zpracoval období od počátků křesťanství až do roku 1526 pod názvem *Výtah z českých dějin (lat. Epitome historica rerum Bohemiarum)*. Zde především vyzdvihl vládu Karla IV., ale také Jiřího z Poděbrad. Nastal boj s cenzurou. Spis byl poslán do Říma ke generálovi jezuitského řádu a také do Vídně císaři Leopoldovi I., který byl Balbínovu spisu nakloněn. Součástí *Výtahu ...* byla práce týkající se českých kulturních dějin s názvem *Učené Čechy (Bohemia docta)*. Z dokončených částí plánovaného díla je možno uvést *Liber naturalis* (týká se přírodopisu české země), *Popularis* (o obyvatelstvu), *Chorographicus* (o místopisu), *Bohemia Sancta*, zde podal informace o 134 českých světcích a jejich zázracích. V dalším svazku *Parochialis* popisuje fary a záduší, v *Episcopalis* arcibiskupství pražské, svazek *Regalis* je o českých panovnících. Dva svazky byly věnovány genealogii (rodopisu) české šlechty.

Bohuslav Balbín je také autorem životopisu sv. Jana Nepomuckého, který byl napsán pro velkou mezinárodní sbírku *Životy svatých* (1670). Jeho práce se stala oporou pro papežskou kanonizační bullu sv. Jana Nepomuckého v roce 1729. Napsal také o životě arcibiskupa Arnošta z Pardubic. Poslední Balbínovou dokončenou prací byl *Život důstojného otce Mikuláše Leczyckého (Vita vener. P. Nicolai Lancicii)*.

U Bohuslava Balbína je třeba vyzdvihnout jeho velikou píli a nasazení při hledání historických pramenů a při jejich zpracování. Pracoval i když byl v roce 1683 stížen na půl těla mrtvicí. Naučil se psát levou rukou. Poslední tři roky života neopouštěl svůj pokojík v Klementinu a při psaní, jak mu slábl zrak, byl odkázan na písaře. Zemřel 29. listopadu 1688 a je pochován v kryptě kostela sv. Salvátora v Praze.

Bohuslav Balbín patří k významným osobnostem pobělohorské doby. Když se v roce 1991 připravovalo založení církevního gymnázia v Hradci Králové (iniciátorem byl tehdejší biskup Karel Otčenášek) nebylo překvapením, že došlo ke shodě na názvu Biskupské gymnázium Bohuslava Balbína. Je smutnou skutečností, že výročí 400 let od narození a 333 let od úmrtí v letošním roce jsem nezaznamenal, že by si Hradec tohoto významného hradeckého rodáka důstojně připomněl. Snad se alespoň v brzké době návštěvníci města dočkají popisu Balbínovy busty na fasádě domu na Velkém náměstí.

Jiří Němeček)
emeritní ředitel Biskupského
gymnázia v Hradci Králové

Se svatým Josefem...

Pastýřský list biskupa Jana Vokála k završení Roku svatého Josefa

Diecézní biskup Mons. Jan Vokál se na závěr Roku svatého Josefa zamýšlí nad lidským posláním v duchu sv. Josefa. Ačkoliv je Rok svatého Josefa za námi, bude nás tento světec provázet v našich životech i nadále, a zcela jistě i v rámci pokračujícího Roku rodiny.

Milovaní bratři a sestry v Kristu,

po celý rok nám papež František stavěl před oči svatého Josefa jako příklad autentického života a naplňování Božího povolání. Ať už jsme tyto jeho podněty ve svém duchovním životě rozvíjeli, či

nikoliv, při završení jím vyhlášeného Roku svatého Josefa se můžeme ohlédnout zpátky do uplynulých dvanácti měsíců a zeptat se, jak jsme v nich pokročili v následování Krista, v naplňování Jeho úmyslu s námi, v uskutečňování našeho křesťanského povolání. Zvláště s přibývajícím věkem si člověk rok od roku více uvědomuje, jak je jeho život krátký a omezený. Jak je i každý jednotlivý rok či měsíc podstatný pro naši celoživotní cestu. Jak moc se toho na ní dá za rok pokazit i vylepšit. Když obrácíme kalendář, můžeme si zároveň uvědomit, že od Pána dostáváme darem další čas. A že

nikdy není pozdě znovu se chopit svého úkolu.

Svatý Josef není Ježíšovým biologickým otcem, ale jakmile bezpečně rozpozná Boží vůli, aby se Svaté rodiny ujal, učiní tak a vytrvá v tom do konce života. Papež František opakovaně zdůrazňuje Josefovu nenápadnost, která mu zároveň zajistila jedinečné místo v dějinách spásy. Jeho velikost vyplývá výlučně z toho, jak důsledně se umenšil a s pokorou odevzdal svému úkolu. Nic nedělal pro to, aby vynikl sám, ale veškeré jeho úsilí směřovalo k tomu, aby službou vytvořil

podmínky a prostor pro jiného – pro Božího Syna, který mu byl svěřen do péče. Stal se malým před světem, ustoupil do pozadí, ale rozhodně nebyl nečinný či pasivní. Celý jeho život provázelo činorodé úsilí. A právě to Pán po každém z nás chce. Nesmíme si plést pokoru s nečinností. Každé křesťanské povolání je ze své podstaty tvůrčí.

Svatý otec František v apoštolském listu *Patris corde* k vyhlášení Roku svatého Josefa napsal: „*Naše životy jsou utkány a udržovány obyčejnými lidmi – obvykle zapomenutými, kteří se neobjevují na titulních stránkách novin a časopisů. Kolik otců, matek, dědečků a babiček, učitelů ukazuje našim dětem malými každodenními gesty, jak zvládnout a překonat krizi tím, že upraví návyky, pozvednou oči a povzbudí je k modlitbě. Kolik lidí se modlí, obětuje a přimlouvá za dobro všech!*“

Ano, aktivní a činorodý křesťanský život nemusí spočívat ve velkých gestech, v hrdinských skutcích. Zůstává plnohodnotný i v nemoci a stáří, které k němu pravidelně patří. Ale musí být vždy důsledný a vytrvalý. Jeho vrcholnou formou je modlitba a oběť, úkony, které jsou před lidmi neviditelné, ale které Bůh zřetelně

vnímá. Nikdo není příliš bezvýznamný a příliš maličký na to, aby sloužil dobrým příkladem, modlitbou a obětí. Papež František hovoří o „*diskrétní přítomnosti svatého Josefa*“ a o tom, jak moc Církev potřebuje muže a ženy „*ve druhé linii*“. Tedy ty, kteří se nehoní světskou slávou, o kterých se nepíše v knihách, ale kteří mají k Pánu Ježíši zvlášť blízko, neboť mu ve svém životě denně dávají prostor a tím jej vnášejí mezi druhé. Umenšují se, aby On vstoupil dál, a tím hlásají evangelium.

Každý z nás je povolán k tomu, aby vedl každodenní aktivní křesťanský život, byť by byl navenek zcela nenápadný, a každý z nás dostává od Pána právě tolik sil, kolik k tomu potřebuje. Nic nám proto nebrání, abychom do následujícího roku svého života vstoupili s tímto odhodláním.

Svatý Josef je nejenom naším vzorem, ale také přimlůvcem. A protože Církev je pokračováním Těla Kristova, papež připomíná, že svatý Josef i dnes zůstává věrný svému úkolu péči o Církev. Tím nejsou míněny jen její úřady, ale společenství tvořené každým pokřtěným. Svatý Josef je dál diskrétně přítomen mezi námi,

abychom s jeho pomocí mohli uskutečňovat svá křesťanská povolání. Dál pečuje o svěřené Dítě, které žije v Církvi, mezi námi a v nás. Pokud jsme tedy letošní rok ve svém vlastním duchovním životě svatému Josefovi nezasvětili, udělejme to v roce příštím a ve všech dalších. Nikdy neztrácejme ze zřetele toho, kterého Bůh určil, aby připravil Jeho Synu místo v našem společenství. Učme se od něho ve svém každodenním životě. Pak nepromarníme čas, který je před námi a který – i kdyby byl sebekratší – nám Pán dává jako novou šanci. Pamatujme na to, že v příštím roce nebude jediný den, který by se nepočítal k času, jenž nám Bůh právě za tímto účelem svěřil.

Ze srdce Vám k tomu žehnám od katedrál Svatého Ducha a svěřuji Vás pod mocnou ochranu Panny Marie a svatého Josefa!

Váš biskup

+ Jan)

Dáno v Hradci Králové o slavnosti Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu dne 8. prosince 2021

Růžence z České republiky zamířily do Indie

Na svátek sv. Mikuláše byly požehnány a odeslány do Indie růžence, které darovali lidé z celé České republiky v rámci druhého ročníku aktivity (RŮŽE)NEC PRO PANNU MARIU.

Aktivita se konala od května do října tohoto roku a lidé z celé naší země i se zapojením farností či duchovních společenství darovali a zaslali stovky růženců, z nichž se konala v růžencovém měsíci říjnu výstava v národním centru Fatimského apoštolátu v Koclířově u Svitav v kapli sv. Jana Pavla II. s názvem ORBIS UNUS ORANS – MODLITBA SJEDNOCUJE SVĚT. Vystaveny byly růžence z různých koutů a mariánských svatyní celého světa i naší země, růžence z nejrůznějších

materiálů a barev včetně ručně pleteného růžence nebo největšího a nejmenšího růžence. V měsíci říjnu pak výstavu obohatily i růžence od dětí z hodin náboženství, které vyrobily např. růženec z recyklovaného papíru či z balónků. Růžencový

měsíc byl zakončen světelným růžencem ze svíček.

Mezinárodní rada Světového apoštolátu Fatimy pro letošní rok zvolila jako nejvhodnější místo pro zaslání růženců Indii, kam růžence byly zaslány a kde budou rozdány těm, kdo vlastní růženec nemají, a tím se bude i naplňovat motto Světového apoštolátu Fatimy v ČR i zmíněné výstavy – ORBIS UNUS ORANS – MODLITBA SJEDNOCUJE SVĚT. V loňském roce byly zaslány růžence do Nigérie. Těšíme se nejen na zpětnou vazbu z Indie, ale i na 3. ročník této aktivity, která se uskuteční v měsíci květnu až říjnu 2022.

Václav Kašík)

Pane, nauč nás počítat naše dny

Naše tělo chátrá, ale duch se obnovuje den ode dne. V horším případě chátrá tělo i duch. Moudrost sice údajně přichází s věkem, ale někdy věk přichází sám. To se nám taky může stát, protože není samozřejmé, že tuto etapu svého života prožijeme dobře. Že to nebude jenom dekadence po všech stránkách.

Žalm 92 ve verších 14 a 15 říká: „V Hospodinově domě kdo jsou vsazeni, v nádvořích našeho Boha vzkvétají. Ovoce pone-sou ještě ve stáří, čerství zůstanou a plní síl.“ Těmito slovy zahájila 1. 10. 2021 Kateřina Lachmanová svoji hradeckou přednášku, určenou seniorům. Vratme se k ní v čase, kdy vstupujeme do nového roku.

Obrácení ...

Možná vás moje první téma překvapí... obrátit se mají neznabozi, co nechodí do kostela, řeknete si. Není to tak jednoduché. Obrácení je celoživotní proces. Vzpomínám na svou třídní z gymnázia v Domažlicích, kam jsem chodila za totality. Vůbec jsem netušila, že její tatínek byl hluboce věřící člověk ze Slezska. Až po listopadu 1989, když se objevily první veřejné přednášky o víře, začala se o tohle téma zajímat. Nejdřív chodila k evangelíkům, dnes je horlivou členkou katolické církve. Když přijede do Prahy na návštěvu, tak mě kontaktuje a nechá se zásobit knížkami. Víru našla v nějakých svých šedesáti letech. Znáám i jednu biřmovankyni na Jižním Městě v Praze, které bylo 85 nebo snad dokonce 90 let. Ona si nesmírně považovala nově objevenou víru, ke které ji nikdo nepřivedl, dokonce její prostředí ji od ní odrazovalo. Takové příběhy možná také znáte. Nebo byste sami mohli podat svědectví o tom, co jste museli ujit, aby vás víra začala zajímat. Ale pro každého z nás platí, že potřebujeme víru prohlubovat, že ji potřebujeme oživovat, že se nesmíme spokojovat s nějakým katolickým folklórem, protože ten nám

◀ Sv. Terezie z Avily

v těžkých situacích života nepomůže. Víra je vztah. Když jsem to slyšela poprvé, byla jsem překvapená. Říkala jsem si, víra přece je, že věřím, že Pán Bůh je. Že věřím v pravdy víry. Ne, víra je především vztah. Osobní vztah mezi mnou a Bohem, a ta víra, naděje a láska, to je neviditelná pupeční šňůra, která mě drží. Víra, naděje a láska jsou tzv. teologální ctnosti, které nám lidem z masa a kostí Pán Bůh dal a díky nimž můžeme vztah s Bohem mít. To je ohromná důstojnost člověka, to je ohromný zdroj pro každý moment našeho života. Pro chvíle radosti, ale i velmi těžké okamžiky. Tohle nechat zarůst trním a bodláčím, to by byla strašná škoda. Proto mluvím o té nutnosti obrácení, pořád do posledního momentu života. Před Ježíšovou smrtí Petr říká: „Pane, proč nemohu jít za tebou už teď? Svůj život za tebe položím!“ Ježíš mu odpověděl: „Svůj

život za mne položíš? Amen, amen, pravím tobě: Dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ (Evangelium podle Jana 13,21-33.36-38) A pak přijde důležitá věta: „Já jsem však za tebe prosil, aby tvá víra nesehala a ty, až se obrátíš, buď posilou svým bratřím“. Takže necítme se uražení myšlenkou, že bychom se ještě měli obracet. Je to nutné i proto, že někdy je to naše obrácení trochu jako korouhvička. Že se přiobrátíme k Pánu Bohu, přijmeme ho do svého života a za čas na něj zapomeneme. Hospodin si trochu stěžuje: „Ta tvoje zbožnost je jako jitřní obláček, objeví se a zase zmizí“. Nestálost, bohužel, patří k našemu pozemskému bytí. Pán Bůh s tím naštěstí počítá, proto nám dává dobu adventní a dobu postní, protože my pořád dokola upřednostňujeme jiné věci. A to obrácení je v tom, aby On rostl v našem životě a my jsme se menšili. Aby On byl čím dál důležitější, až nakonec bude ten nejdůležitější a jediný. Jak říkala Terezie z Avily (španělská mystička a reformátorka karmelitánského řádu) „Sám Bůh stačí“.

K tomu, aby to člověk mohl říct z hloubi srdce, vede dlouhá cesta. Mám velmi ráda citát z Bible: „Pane, nauč nás počítat naše dny, ať dojdeme k moudrosti srdce“. Je sporné, co máme počítat. Dny, co už máme za sebou? Možná tohle po nás Pán chce, protože uvidíme, co jsme s nimi udělali, jak a čím jsme je naplnili. Bylo to něco, co zapadne do černé díry dějin a zmizí? Nebo jsme je naplnili láskou, o které jediné Písmo říká, že trvá navěky? Ani víra s námi nepůjde na věčnost, ani naděje, jenom láska, říká apoštol Pavel.

(Sv. Faustyna

Jenom láska zůstává. Ze všeho, co tady máme. Ale počítat dny, co máme před sebou? To nemůžu, protože nevím, kolik jich bude. A není to tak, že ten nejstarší z nás půjde před Boží tvář nejdřív, vůbec ne. Jde o to zvednout svůj pohled od země a podívat se nahoru. Od věcí pomíjivých k věčným, které mají trvalou hodnotu. To je úkol dnů, co nám zbývají. Nejde o to, abychom tady zůstali za každou cenu co nejdéle. Z hlediska křesťanské víry víme, že jdeme do lepšího. Ne tedy být tady co nejdéle, hlavně naplnit svůj život. Něčím dobrým naplnit čas, který máme.

Povzbudil mě nedávno výrok Šarbela Machlúfa, jednoho z nejznámějších svatých na Středním východě. Říká, že život nám každý den nabízí prázdné ošatky. Já si to představuji jako jezdící pás na letišti. Plastové krabice, do kterých vložíme batoh, opasek, hodinky, a ony s tím odjedou do skeneru. Každý den ty ošatky takhle projíždějí naším životem a Pán chce, jak říká Šarbel, abychom je naplnili dobrem. Projedou a zmizí, nemůžeme je vrátit, to je ten čas, který máme. Pane, nauč nás počítat naše dny. To jsou příležitosti, které máme. Dokonce podobenství o hřivnách, myslím, mluví daleko víc o našich příležitostech než o našich schopnostech, jak to vždycky vykládáme. Protože se tam říká: každý dostal ty hřivny podle svých schopností. Je to možná víc o tom, čím naplním ten svůj čas. Naštěstí, říká Šarbel.

I když nemůžeme vzít zpátky prázdné dny, prázdné hodiny našeho života, Boží milosrdenství, pokud k Němu přijdeme

se slzami pokání a lítosti nad tím, co se nám nepovedlo, tak Božím milosrdenstvím se ty ošatky ještě zpětně mohou naplnit. To je nádherná jistota naší víry. Boží milosrdenství je totiž ta tvář Boží lásky, která se setkává s naší bídou, s naší hříšností, s naší chudobou. Pořád je příhodný čas. Někdo se vzpomíná třeba v šedesáti letech a řekne: lidi dobrý, pro co jsem to žil, pro co jsem se to pachtil. Přepnout na věci, které drží, které nepomíjejí. To je to obrácení.

Růst v důvěře ...

Jak jsem říkala, víra je vztah, a jako siamské dvojčte s tím jde důvěra. Mám důvěrný vztah s Bohem, který mě miluje, který to se mnou myslí dobře, jemuž na mně záleží, jak říká apoštol Petr, a z toho plyne důvěra. Jak to učila svatá Faustyna: „*Ježíši, postarej se Ty. Ježíši, důvěřuji Ti*“. To ať je naše mantra, která přinese spoustu pokoje do našeho srdce. I tohle může být naším obrácením. Abychom nerozmnožovali řady českých reptalů a mudrlantů, ale byli lidmi víry. Lidmi důvěry v tom, že moje osobní i světové dějiny mají nějaké dobré vyústění, protože nad tím vším je dobrý Bůh. Křesťan je velmi mocný ve své víře, protože může Boží milosrdenství očekávat i tam, kde v něj lidi nevěří a neumí se o něj opírat.

Život v usmíření ...

Další vážný úkol podzimu života je usmíření. Má několik rovin, se kterými se musíme postupně utkat. A potýkáme se s nimi většinou až do posledního dechu.

Usmíření s Bohem, to neberme na lehkou váhu. Chodím sice do kostela, ale z nejrůznějších důvodů už nechodím ke Svátosti smíření, to je hrozný nesmysl. Jeden z prvních krátkých projevů papeže Františka po jeho zvolení byl Anděl Páně. Vzpomínal epizodu se stařenkou, kterou zpovídal ještě doma v Argentíně. Mluvili o Božím odpuštění a on se jí zeptal, zda si je jistá, že jí Bůh všechno odpustí. „*Samozřejmě! Jinak by tenhle svět ani nemohl existovat. Samozřejmě, že Bůh všechno odpustí*“, odvětila stará žena. Papež František na to reagoval konstatováním, že snad studovala na Lateránu v Římě, s takovým přesvědčením to řekla. Samozřejmě, že Bůh odpustí, když přicházíme s pokáním. Touží po tom zahrnout nás svou láskou. Touží po tom dokonce víc, než my toužíme po jeho odpuštění. A tenkrát papež František říkal: „*Pán Bůh se nikdy neunaví odpuštěním, to my se unavíme prosbami o odpuštění*“. Nikdy se nevzdalujte Svátosti smíření s Bohem. Usmíření s lidmi nejde jednou pro vždy. Někdo nám ublíží nebo nás zradí, zklamou dokonce ti nejbližší, od kterých jsme to nečekali. To bolí roky. Někdy jsou ty rány tak hluboké, že nejde ze dne na den říct – odpouštím. A přesto Boží slovo vyzývá, pokud záleží na vás, žijte v pokoji s každým. Pracujte na tom, aby vaše srdce bylo milující, aby bylo jako srdce Kristovo, který sice nenávidí hřích, ale miluje hříšníka. Nemůžeme se modlit Otčenáš, odpusť nám naše viny, když neodpouštíme. To je potom jenom zbytečná básnička. Musíme přijít pod kříž a opravdu prosit: Pane, dej mi sílu, dej mi Tvou lásku, protože svojí silou tohle nezvládnou. Tohle je už vysoká škola lásky, na to já nemám. Ale nevzdát to. To je veliký úkol pro seniory, to říká i sekulární psychologie, že poslední fáze našeho vývoje psychologického je buď o tom, že dojdeme integrity. Celkového usmíření se svým životem, vztahy, které máme. S tím, co život dal a vzal, takový pokoj na všechny strany. Anebo z nás budou zahořklí kverulanti, kteří za to, co vnímají jako životní rány, trestají své okolí. V naší osobní historii může být spousta bolesti, ale naším úkolem je, aby se srdce upokojilo v Bohu. Aby Mu odevzdalo i to, co považujeme za svou životní křivdu.

V jednom žalmu se říká: „*Málem se moje noha ušinula, když jsem si všimnul, jak dobře si žije svévolník, než jsem před Boží tváří pochopil, jaký vezme konec*“. Třeba si někdo na úkor druhých nahrabal majetky, to ale vůbec neznamená, že to vyhrál. Jiný udával své sousedy, ani to neznamená, že zvládnul dobu, protože přijde den, kdy se budeme všichni zodpovídat ze svých skutků. A i ten, kdo tady žil v chudobě, může přijít s plnými ošatkami před Boha. A kdo říkal, že něco má a získal to nečestně, přijde s prázdnými rukama. To je jako v pohádkách ... nahrabe zlatáky a domů přinese listí. A naopak. Takhle to bude jednou v nebi. Čelem vzad. Poslední budou prvními a první posledními. Tuhle spravedlnost můžeme opravdu nechat v Božích rukou a upokojit svoje srdce. Spokojenost je ctnost.

Učme se být šířiteli pokoje. Těmi, kteří přejí druhým dobro, kteří hledají na druhých dobro, tak jako to dělá Bůh. A kteří vyhlížejí lepší zítřky. Kdo se třeba trápí se s dětmi, máte pocit, že nežijí dobře, třeba se na ně i zlobíte, že vám dělají ostudu. Buďte jako ten muž v podobenství o milosrdném otci, který vyhlížel marnotratného syna s otevřenou náručí. To je modlitba seniorů za děti. Vyhlížet lepší zítřky a vzývat Boží milosrdenství, abyste těm svým mladým vystlali cestu k něčemu lepšímu. Vyhlížejme Boží milosrdenství místo toho, abychom vysílali do ovzduší svoji skepsi a beznaděj.

Naděje ...

To je zase ta víra v praxi. Naděje je o tom, že se nedíváme jenom na realitu, ale vidíme Pána Boha nad tím. Krásně to říká anglický spisovatel Gilbert Keith Chesterton, křesťanský myslitel a zastánce katolicismu.

Naděje není pocit, který máme, když je zářivé ráno, všechno je v pohodě a jsme zdraví. Naději potřebujeme aktivovat, když jsou věci beznadějně. Křesťanská naděje nemá nic společného s růžovým ránem a s tím, že všechno jde tak, jak jsme si představovali. To by naděje byla jako rosníčka, když je hezky, jde nahoru, když je špatně, jde dolů. Křesťanskou

naději potřebujeme aktivovat, když jsou věci beznadějně, tehdy má ohromnou sílu. Protože propojuje naši místní bídu s Boží všemohoucností, s Boží prozřetelností. A i když my nevidíme řešení, Bůh ho vidí, Bůh ho má, Bůh má vždycky ještě nějaké eso v rukávu. Proto je křesťanská naděje tak mocná.

Pár slov o přímlybné modlitbě na závěr ...

V seniorském věku je, když chceme, daleko víc času na duchovní věci. A kdo už jiný by se měl přimlouvat za svoje blízké a za svět. Krásně to řekl Jan Pavel II. ve své encyklice o Božím milosrdenství. Četl ji asi málokdo, ale je to velká škoda, protože to je jeden z nejkrásnějších dokumentů jeho pontifikátu. Celá jedna kapitola je tam o přímlybné modlitbě. Píše tam, že kdo poznal Boží milosrdenství, má právo a povinnost ho vzývat za ty, kdo ho neznají. Za ty, kdo si netroufají ho vzývat, za své okolí, za sebe samozřejmě. Pro církve, pro tento svět. Je to obrovská síla a je to obrovský úkol. Člověk to může dělat, i když leží na nemocničním lůžku. Pravda, běžně tam dneska na pokojích běží televize, v sobě máte léky proti bolesti a myslíte si, že modlit se je to poslední, co by vám šlo. Přesto můžete několi-krát za den říct: Pane Ježíši, i tohle svoje trápení Ti dávám. To má cenu zlatáku, protože důvěra v Boha, naděje vyslovená v takhle těžké situaci, má obrovskou cenu. I to známe z pohádek. Jít přes hory, doly, bojovat s drakem a trním, tam se ukazuje láska. Naše utrpení nemá smysl samo o sobě. Má smysl jenom tehdy, když ho nabídneme Bohu s láskou. Když vytrváme v naději a lásce i uprostřed těžké situace, tak se něco neskutečně silného vyzáří do našich rodin, do našich rodů, do naší místní církve, do této země. Dobře to věděla třeba Matka Tereza. Kromě toho, že sbírala chudáky po ulicích, tak měla celou větev své kongregace, kde byli nemocní a starší lidé, kteří se modlili. Považovala je za takovou elektrárnu pro to, co dělaly další sestry v terénu. Nezapomeňme na to, je to obrovská moc. Není to o tom, že když už nic nemůžeš, tak se pomodli. Potřebujeme armádu přímlybců, aby se změnil svět. Jejím příslušníkem

můžete být i vy, ač nejste žádní mystikové. Je to obrovská síla. Nenechte si to ukrást, neuvěřte tomu, že na to není čas. Takže: Pane, nauč nás počítat naše dny. Nauč nás proměňovat naše dny a plnit ošatky, které nám ještě zbývají, něčím dobrým. Vírou, nadějí a láskou.

Podle přednášky Kateřiny Lachmanové připravila

Eva Zálešáková)

PhLic. Kateřina Lachmanová, ThD.

Teoložka a psycholožka, autorka řady knih z oblasti křesťanské spirituality, věnuje se přednáškové činnosti. Dlouhodobě působila v Pastoračním středisku při Arcibiskupství pražském, v současnosti pracuje jako šéfredaktorka Karmelitánského nakladatelství.

Vystudovala mimo jiné Gregoriánskou univerzitu v Římě (licenciát z psychologie), Institut spirituality Teresianum v Římě (doktorát z teologie), Teologickou fakultu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Je autorkou řady knih. Patří mezi ně *Vězení s klíčem uvnitř*, *Kotva naděje*, *Síla přímlybné modlitby*, *Dvojitá tvář lenosti*, *Teresie z Lisieux* a *Silván z Athosu*, z novějších např. *Komenský by zajásal* nebo *Novéna s bl. Carlem Acutisem*.

Pastorace v roce 2022

Diecézní centrum pro mládež

Vážené přátelé, Diecézní centrum pro mládež pořádá **Diecézní setkání mládeže** přímo v centru města Hradec Králové, kam za námi přijíždějí mladí z celé diecéze. Slavení světového dne mládeže v místních církvích, tedy naše Diecézko, se od loňského roku, po rozhodnutí papeže Františka, přesunulo na sobotu před Slavností Krista Krále a je to největší akce pořádaná naším DCM.

Dále pořádáme **Animátorské kurzy** a letos, v zimě 2022, zahájíme v lednu nový ročník. Animátorský kurz formuje mladé lidi k práci s dětmi a mládeží, pomáhá jim naučit se vést společenství, podporovat své vrstevníky ve víře, ale také být aktivními lidmi ve své farnosti (diecézi).

Také pořádáme víkendové tematické akce, jako je **Summer Dance** (letní diecézní tančírna) a **Výlety 22+** pro starší mládež, pro všechny, kteří chtějí společně strávit čas s vrstevníky a poznat krásy naší Diecéze. Podrobnější informace a pozvánky na akce naleznete na webu: bihk.cz.

V letošním roce 2022 se také můžete těšit na největší akci pro mládež, **Celostátní setkání mládeže**, které se uskuteční 9.–14.

8. 2022 u nás v Hradci Králové. Motto setkání je „*Vstaň, udělám z tebe svědka toho, co jsi viděl.*“ (Sk 26,16). Přihlašování bylo spuštěno 3. 1. 2022, tak se neváhejte přihlašovat. Více informací naleznete na webu: celostatnisetkanimladeze.cz.

DCM úzce spolupracuje s **Diecézním centrem života mládeže Vesmír**, které se nachází na území obce Deštné v Orlických horách. V rekreačním areálu zde žijí dva kněží P. Tomáš Hoffmann a P. Jenda Barborka a taky čtyři mladí lidé, „týmáci“, kteří zde připravují program pro mladé. Kdo může na Vesmír přijet? Mladí lidé od 14 let. Výjimkami jsou víkendy pro teenagery – ty jsou od 12 let, a naopak některé akce jsou směřovány k mladým lidem od 15, či 16 let. Vždy je to uvedeno na zvácím plakátku.

V roce 2022 se můžete těšit na již tradiční akci **Snowboard víkend**, která proběhne 14.–16. 1. 2022, dále také na jarní prázdniny a letní akce, jako například Hudební týden, Taneční týden a další. Více informací k akcím naleznete na webu: vesmir.signaly.cz.

Veronika Pavlišová)
vedoucí centra pro mládež

(Knižní tipy

Nakladatelství Paulinky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
t. 224 818 757, objednavky@paulinky.cz
www.paulinky.cz

Evangelium na každý den 2022

Knížka kapesního formátu je každodenním průvodcem pro ty, kdo touží číst a rozjímat evangelium v rytmu liturgie církve. Evangelijní úryvek příslušného dne je doprovázen krátkým komentářem. Podněty k rozjímaní připravil P. Petr Vrbáčký. Evangelium dne je uvedeno v plném znění. Nechybí však odkaz na ostatní liturgická čtení a informace o slavnosti, svátku či památce daného dne. *Brož., 488 s., 119 Kč*

Jacques Philippe

Čas pro Boha: O vnitřní modlitbě

Je radostné vidět, kolik lidí dnes žízní po Bohu. Mnozí křesťané touží „věnovat se modlitbě“. Narážejí však na překážky, které jim brání na tuto cestu vykročit a vytrvat. Je to obrovská škoda, neboť právě vytrvalost v modlitbě je tou úzkou bránou vedoucí do Božího království. *Brož., 135 s., 159 Kč*

Diecézní centrum pro rodinu

Milí čtenáři, rádi bychom Vám ve stručnosti představili přehled akcí, které naše Diecézní centrum pro rodinu chystá na letošní rok. Díky návaznosti na úsilí a práci mých předchůdců, kterým patří velké díky, Vám dnes můžeme nabídnout nejrůznější akce časem a zkušenostmi již prověřené.

Na principu života rodin je položen veškerý základ naší lidské společnosti a existence. Výstižně jej formuluje P. Ambrož Svatoš: „*Rodina, to je první řád, na kterém spočívá celá společnost i všechny její instituce, a tento řád nezaložil sv. Benedikt, sv. Dominik, sv. Jan Bosco apod., ale sám Bůh ráje. Je to tedy nejstarší a nejpochybnější řád božského původu. Je to regule, řehole, ta když se věrně zachovává, je zárukou všeho dobra*“.

Naše centrum usiluje o zajištění a poskytování komplexní péče rodinám ve smyslu podpory, prevence (předcházení rozpadům manželství), doprovázení, komunikace, poradenství a také se snaží přispívat k novým začátkům – k zakládání nových rodin. Smysl akcí lze dobře pochopit v duchu logiky výše uvedeného.

Ani letos tedy nebude chybět **Společná příprava na život v manželství**, která je základem a předpokladem dobrého

vstupu do manželského života. Proběhne opět na jaře a na podzim. Krom této přípravy mají snoubenci možnost připravovat se i formou individuálních setkávání.

Na oblíbený **Víkend pro rodiny** se můžete těšit koncem září. Přinese možnost dalších osobních setkání rodin s dětmi při duchovní obnově se zajištěným programem pro děti.

Duchovní obnovy započneme v únoru rekolekcí pro manžele. Následovat budou duchovní obnovy **pro manžele, rozvedené** a také **pro rozvedené a znovu seždané**. Jedná se o tradiční program našeho centra se smyslem nabídnutí prohloubení duchovního rozměru.

Podobně jako v ostatních centrech jiných diecézí, připravujeme i my rozličné tematické víkendy jako jsou např. **Víkend pro maminky a dcery** – čas setkání přispívající k vzájemné vztahové důvěře. Pokud byste hledali např. **Víkend pro otce a syny**, pak se podívejte na nabídku Centra pro rodinu v Krupce.

Dospívajícím dívkám nabízíme příležitost **prázdninových programů**, které chystáme formou příměstského tábora přímo ve Vašich farnostech.

Praktický seminář **Odevzdávám se Ti, přijímám Tě** – určeno pro manžele hledající soulad ve svém intimním prožívání s respektem k přirozeným dispozicím člověka.

Pro požehnání se můžeme v květnu společně opět vydat do Orlických hor na **Pouť rodin**, která je, zdá se, nově započatou tradicí.

Do našeho programu zahrnujeme také **on-line besedy** (odborné, vzdělávací). Některé budeme realizovat též naživo ve farnostech. Můžete se těšit na cestu po Svaté zemi, nahlédnout do historií a kultur nejrůznějších míst, anebo se jen zúčastnit tematických diskuzí. Pro velký úspěch a zájem připravujeme i další cyklus **hebrejštiny pro začátečníky**.

O těchto a dalších připravovaných akcích se průběžně dozvíte z našich webových stránek Biskupství královéhradeckého v sekci rodin a také na aktuálních plakátcích Vašich farností. A samozřejmě v diecézním magazínu Adalbert. Za naše Centrum pro rodinu Vám přeji vše dobré do nového roku. Boží ochrana, milost a přízeň nechť Vás provází po celý čas.

Andy Loos)
vedoucí Centra pro rodinu

Diecézní centrum pro seniory

Milí přátelé, Diecézní centrum pro seniory bylo založeno v roce 2005 jako historicky první diecézní centrum pro seniory v ČR věnující se prvořadě lidem seniorského věku. Diecézní centrum pro seniory na rok 2022 opět připravuje aktivity, jejichž cílem je podpořit aktivní a smysluplné prožívání staří. K aktivitám, které pořádá, patří především:

- **Formační, vzdělávací a duchovní programy pro seniory** (diecézní setkání seniorů, akademie pro aktivní třetí věk, duchovní obnovy, tematická a modlitební setkání, poutní zájezdy, kurz psaní ikon s duchovní obnovou).
- **Formační a vzdělávací programy pro animátory seniorů a dobrovolníky** (duchově-formační pobyty a setkání).

- **Programy pro manžele v seniorském věku** (manželské setkání seniorů).

- **Mezigenerační programy** (pobyty pro prarodiče s vnoučaty a třígenerační pobyty, mezigenerační literární soutěž, programy ve spolupráci s Církevní základní školou Jana Pavla II.).
- **Vydávání a distribuce tematických materiálů, provozování internetových stránek pro aktivní třetí věk** www.simeon.cz a další aktivity.

Pozvánky na akce na diecézních webových stránkách www.bihk.cz a v časopise Adalbert.

Přejeme požehnaný a nadějeplný rok 2022 a těšíme se na společná setkání!

Veronika Čepelková,
vedoucí centra pro seniory

Katechetické a pedagogické centrum

Vážení čtenáři, Katechetické a pedagogické centrum, jak již název napovídá, koordinuje a metodicky vede katechetickou činnost v naší diecézi a stará se především o **katechety a učitele náboženství**. Připravuje pro ně pomůcky, metodické materiály, inspirace a náměty do výuky a na katecheze. Některé z těchto materiálů pak nabízíme i pro práci ve farnostech a v rodinách, nedávno to byl např. **adventní program** inspirovaný knihou „Stín otce“ a postavou sv. Josefa.

Zároveň se snažíme být katechetům oporou v jejich **vlastním vzdělávání a formaci**. Pravidelně poskytujeme konzultační hodiny, při kterých osobně pomáháme s ročním plánem, s výběrem pomůcek či motivací a pedagogickou podporou.

Setkáváme se však i společně, a to např. na tzv. **Oblastních setkáních**, což jsou pravidelné formačně-vzdělávací akce, které se během února a března konají v některých vikariátech naší diecéze. Na nich se snažíme katechety povzbudit, vnést do jejich práce nové impulsy, ale hlavně ocenit jejich práci a poděkovat

za jejich službu. Tato setkání jsou vždy velmi milá a osobní, naplněná vzájemnou důvěrou a společným sdílením. A nic na tom nemění fakt, že se budou, stejně jako minulý rok, i letos konat v online podobě, která nabízí jiné a nové možnosti. Otevírá prostor porozumět online prostoru jako pomůcce ke z kvalitnění výuky a také přiblížení se světu dnešních dětí.

Další akce pořádáme na konci školního roku a na jeho začátku. V prvním případě se jedná o **Letní katechetický seminář**, ve druhém pak o **Diecézní setkání katechetů**. Obě akce slouží především ke vzájemnému povzbuzení a předávání zkušeností, ale také k dalšímu vzdělávání v podobě přednášek a workshopů, které přinášejí katechetům nové inspirace pro ně samotné i pro jejich práci s dětmi.

Uvědomujeme si, že práce katechety není vždy jednoduchá a vyžaduje osobní zaujetí a obětavost, proto každý rok organizujeme **Duchovní obnovu**, kde je čas pro zastavení a duchovní občerstvení. Ta loňská proběhla v Králíkách

s otcem Davidem Boumou a byla velkým duchovním povzbuzením a obohacením.

Jak napovídá název centra součástí naší práce je také **evangelizace ve školách**. Pro žáky a pedagogy připravujeme a realizujeme programy, které jsou úzce spjaty s křesťanskými tématy. V letošním školním roce nabízíme školám zcela nové programy využívající především metody zážitkové pedagogiky. Již v době adventu jsme o ně zaznamenali velký zájem a jejich realizace byla úspěšná.

Součástí práce Katechetického centra je i činnost, která není na první pohled vidět, ale je stejně důležitá, jako např. udělování kanonických misí, evidence katechetů, prodej učebnic a pomůcek a další zajištění chodu kanceláře. Nedílnou součástí naší činnosti je také spolupráce na národní úrovni v rámci Katechetické subkomise ČBK, kde se např. podílíme na tvorbě nových materiálů a organizaci společných akcí.

Iva Čiperová)
vedoucí Katechetického
a pedagogického centra

(Knižní tipy

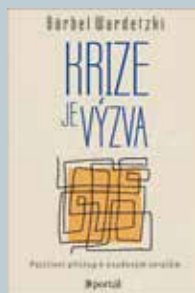
Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00
Praha 8, t. 283 028 111, www.portal.cz
FB: nakladatelstvi.portal

Bärbel Wardetzki

Krize je výzva

Positivní přístup k osudovým zvrátům

Každá změna vychází z nás a je možné se posunout o úroveň výš, kde najdeme odstup a ztracený klid. Jak najít východisko ze situací, které nás zasáhnou a jež nemůžeme sami ovlivnit. *Brož., 224 s., 385 Kč*

Pavla Koucká

Odolné dítě

Výchova k psychické odolnosti, samostatnosti a vytrvalosti

Kniha je průvodcem pro rodiče, kteří chtějí, aby se jejich dítě po vylétnutí z hnízda nezhroutilo, ale pevně stálo na vlastních nohách. *Brož., 216 s., 315 Kč*

Bruno Bettelheim

Lidé nejsou mravenci

Postřehy psychoanalytika z koncentračního tábora

Autor analyzoval a popsal chování spoluvězňů a dozorců s mrazivou věcností. *Brož., 264 s., 449 Kč*

Přehled plánovaných pastoračních aktivit a setkání v roce 2022

1. 1.	Slavnost Matky Boží, Panny Marie	Katedrála Sv. Ducha
2. 1.	Setkání vedení diecéze s bohoslovci	Hradec Králové
20. 1.	Ekumenická bohoslužba	Katedrála Sv. Ducha
2. 2.	Setkání řeholnic a řeholníků	Klášteř Želiv
10. 2.	Den nemocných ve FN Hradec Králové	Hradec Králové
12. 3.	Seminář o evangelizaci	Hradec Králové
8. 4.	Setkání katechumenů	Hradec Králové
23. 4.	Diecézní pouť ke svatému Vojtěchu	Libice nad Cidlinou
30. 4.	Pochod pro život	Praha
30. 4.	Setkání na závěr diecézního procesu synody	Hradec Králové
16. 5.	Pouť ke svatému Janu Nepomuckému	Hradec Králové
3. 6.	Diecézní pouť Charity – 30. výročí založení	Neratov
4. 6.	Biřmování při Svatodušní vigílii	Katedrála Sv. Ducha
10. 6.	Noc kostelů	diecéze
25. 6.	Závěr Roku rodiny se setkáním dětí	Hradec Králové
9.–14. 8.	Celostátní setkání mládeže	Hradec Králové
10. 8.	Pouť ke svatému Vavřinci	Sněžka
10. 9.	Diecézní setkání katechetů	Hradec Králové
28. 9.	Národní pouť ke svatému Václavu	Stará Boleslav
29. 9.	Diecézní setkání seniorů	Hradec Králové
1. 10.	Setkání prvokomunikantů s biskupem	Katedrála Sv. Ducha
8. 10.	Setkání prvokomunikantů s biskupem	Humpolec
9. 10.	Pouť ke svatému Františkovi	Erlebachova bouda
19. 11.	Diecézní setkání mládeže	Hradec Králové
21. 11.	Diecézní pouť kněží a jáhnů ke sv. Klementovi	Hradec Králové

Nová kniha o historii farního kostela sv. Jakuba v Poličce

Historii farního kostela sv. Jakuba v Poličce bude od nynějška mapovat fundovaná kniha Boba Fliedra, který svoji knihu představil v sobotu 11. 12. ve 14 hod. na půdě zmíněného kostela. Zeptali jsme se Boba Fliedra na vznik knihy.

„Musel jste zažít, pro správnou autentičnost, opravu kostela na vlastní kůži?“

Knihu jsem psal zhruba rok. Průběžně jsem sledoval stav prací v kostele a vnímal i změny v životě svatojakubské farnosti v tomto mimořádném období. Zaujalo mě třeba, že se nedělní Mše svatě přesunuly do evangelického kostela. To, že evangelický sbor dal svůj kostel k dispozici pro katolické bohoslužby, bylo hezké ekumenické gesto – v době, kdy jsme si připomínali výročí 400 let od bitvy na Bílé hoře, gesto přímo symbolické.

„Jak hodně jste se musel v pátrání vypravít do historie kostela?“

Historii kostela a farnosti zpracovávám v knize „od Adama“, tedy od založení Poličky v roce 1265. Co se týká prvních staletí existence chrámu, byl jsem samozřejmě odkázán na prameny publikované historiky. V novější době, mám na mysli dobu vlády komunistů, jsem využil i výsledky vlastního bádání.

„Našel jste něco, co bylo pro všechny zúčastněné překvapivé?“

Kostel sv. Jakuba a farnost znám léta, ale až při psaní této knížky jsem si uvědomil, jak plasticky a v jaké úplnosti se do života farnosti promítaly dějiny církve u nás i dějiny země. Vezměte si jen období let 1948–1989. Soudy s nepohodlnými lidmi po nástupu komunistů k moci v Československu, revolta odpůrců nového

☞ Dnešní podoba kostela sv. Jakuba v Poličce, foto ČRo Pardubice

režimu, věznění kněží, postupný přesun části církevních aktivit do „podzemí“ a vytváření neoficiálních církevních struktur, to všechno v dějinách poličské farnosti najdeme. Komplikovanost náboženského vývoje u nás názorně ilustruje střídání církví v kostele sv. Jakuba, ohraňovaném dvěma časovými milníky: dobou husitskou a Bílou horou. Již zmíněné zapůjčení evangelického kostela katolické farnosti pak ukazuje obrovský posun, jaký na tomto poli nastal v posledních desetiletích. Skoro bych řekl, že poličský farní kostel by mohl sloužit jako učebnice českých církevních dějin.

„Jak vypadal život poličské farnosti v době komunismu?“

Farnost vstoupila do té éry s velkou kuráží. Když si do Poličky hned v roce 1949 přijela StB pro oblíbeného děkana Jaroslava Daňka, který byl mimočodem spolužákem Josefa Toufara, lidé se ve velkém srotili kolem fary, převrátili estébákům auto, a estébáci ostrouhali. Byly z toho soudy, několik lidí čekal kriminál. Do vězení šel nakonec i děkan Daněk, kterému se před tím sice podařilo uprchnout do Rakouska, ale ocitl se

v tehdejší sovětské okupační zóně a z ní byl vrácen zpět na naše území. Literárně nadaný pan děkan napsal za mřížemi báseň Hymnus k svatému Jakubu, kterou se na motáku podařilo vynést ven, dopravit do Francie Bohuslavovi Martinů, ten ji zhudebnil, a společné dílo pak mělo premiéru ve skladatelově rodném domě – kostele svatého Jakuba v roce 1955. Celý tenhle barvitý příběh jako by předznamenával roky příští. Daňkova nástupce děkana Františka Hájka zatkla StB přímo v kostele svatého Jakuba, ve vězení strávil deset let. Farnost se ale nenechala zastrašit, dost vytěžila z politického uvolnění na konci 60. let, a v 70. letech se díky zdejšímu kaplanovi Jaroslavu Horníkovi napojila na neoficiální církevní struktury. Na alternativní prázdninové pobyty, takzvané chaloupky, tajně pořádané salesiány, jezdily po celá 80. léta desítky děti z Poličky a okolí.

Pavel J. Sršeň)

**Bob Fliedr: Svatý Jakub
Pozoruhodný příběh kostela
v Poličce a jeho lidí**

Vydává nakladatelství Argo spolu s Římskokatolickou farností děkanství Polička, vázaná, 232 str., doporučená cena 498 Kč, plánované vydání prosinec 2021. Kniha bude v běžné distribuci, bude možné objednat na www.kosmas.cz i v jiných e-shopech.

Ukázky z nové knihy Svatý Jakub Pozoruhodný příběh kostela v Poličce a jeho lidí

Hymnus psaný přes ostnatý drát

Je září 1949. Rok a půl vládnoucí komunisté utahují šrouby. Milada Horáková má před sebou posledních devět měsíců života. Čihošťský farář Josef Toufar pět. V Poličce už Státní bezpečnost rozpracovává Toufarova spolužáka děkana Jaroslava Daňka. Z pohledu komunistů je málo poddajný. V pátek 23. září večer ho na poličské děkanství stojící naproti kostelu svatého Jakuba přicházejí zatknout příslušníci pardubické služebny Státní bezpečnosti. Je to pro ně rutinní záležitost, nečekají žádné problémy. Brzy však budou vyvedeni z omylu. Postaví se jim na odpor silný soupeř: občané Poličky. Referent krajské služebny Státní bezpečnosti v Pardubicích později popíše celé dění takto: *„Když byl Daněk vyváděn z děkanství, nastalo před farou srocení asi stovky lidí, kteří znemožnili zatčení a eskortu Daňka. Dav byl soustředěn na schodech fary kolem Daňka a zabraňoval svými těly jeho odvezení. Na místě bylo dalekem voláno: ‚My děkana nedáme, vezmete jej jen přes naše mrtvolky‘. Dav byl upozorněn ‚jménem zákona‘, aby se rozešel. Toto se však nestalo a bylo nutno Daňka vrátiti zpět na faru a povolati posilu. Na místo činu přijela v 00.15 hodin posila v počtu dalších osmi orgánů Stb zdejšího velitelství, avšak v této době byl již dav v počtu asi 150–200 lidí, neboť při prvním zákroku byly uvedeny v činnost zvony kostela, které přivolaly další lidi, a rovněž se rozjely po městě a okolí spojky, které budily přivržence Daňka. Vzhledem k tomu bylo nutno od zatčení děkana Daňka znovu upustiti, neboť na místě samém by nebylo vhodné použítí jiných zákonných prostředků, čímž by se náboženský zfanatizovaný dav ještě více popudil.“*

Husarský kousek Poličských měl dohru v duchu doby: četné zatýkání, a dokonce trestní stíhání osmnácti zatčených. Cukrář Emanuel Černý, fotograf Oldřich Janele a vulkanizér Karel Kolda dostali

tři roky těžkého žaláře, peněžitý trest 30 000 korun, konfiskaci jmění, navždy ztrátu živnostenského oprávnění a na osm let ztrátu občanských práv. Advokátní úředník Josef Pikula, skladník Josef Frič, živnostník v oboru pohostinství Vladimír Pražan, kominík Ladislav Sláma, pekař Jan Záruba a truhlářský dělník Miloslav Nožka těžký žalář v rozsahu od pěti měsíců do dvou let plus další postihy. Studenta Jana Smejka nebylo možné s ohledem na jeho nemoc odsoudit a trestní stíhání zbylých osmi lidí bylo nakonec zastaveno cestou milosti prezidenta republiky.

Děkan Jaroslav Daněk na druhý pokus o zatčení nečekal a 25. září 1949 tajně opustil Poličku. O dva dny později úspěšně překonal poblíž Znojma československo-rakouskou státní hranici. Už na rakouském území, respektive v sovětské okupační zóně, však byl zadržen, a ještě též den vydán československým úřadům. Rozsudkem Státního soudu v Praze byl poté 29. prosince 1949 odsouzen k trestu těžkého žaláře v trvání tří let, čtvrtletně zostřenému tvrdým ložem, a k náhradě nákladů na trestní řízení. Činorodý a literárně nadaný děkan Daněk napsal ve vězení Hymnus k svatému Jakubu, který se podařilo při jedné z řídce povolovaných návštěv vynést ven formou motáku. Text byl v roce 1953 odeslán do Francie Bohuslavu Martinů s prosbou o zhudebnění. Osmnáctého července 1954 skladatel vzkazuje z francouzského Nice rodině do Poličky: *„Drazí: Dnes jsem dokončil Hymnus, a tak jej hned posílám... Jsem rád, že jsem našel čas to napsat a napište mi, při jaké příležitosti to bude provedeno, budete se mít alespoň na co těšit. Jeden výtisk dejte panu děkanovi, myslím, že on napsal ten text.“* Slavnostní premiéra nezvykle vytvořeného díla se konala 31. července 1955 ve skladatelově rodném Svatém Jakubu v nastudování a za řízení regenschoriho Jaroslava Maděry. Těžce zkoušený Jaroslav Daněk se do Poličky po návratu z vězení vrátit nemohl. Působil však dále

jako kněz, zejména v nedaleké Svatce, kde je také od roku 1982 pochován.

Zatčen po mši v sakristii

Tvrdá reakce státní moci proti obráncům děkana Daňka představovala další dílek vsazený do čím dál temnější mozaiky nové doby. Komunistická strana Československa navzdory svým předvolebním slibům z roku 1946 postupně znehybňovala po válce sotva počatý svobodný život. Rychle se vypořádala s demokratickou opozicí a nastolila tuhou cenzuru. Zastrášovala své skutečné i domnělé nepřátele. Sedláci byli nekompromisně hnáni do družstev. Soukromé firmy znárodnovány. V Poličce byla hned v březnu 1948 zavedena národní správa (předstupeň ke znárodnění) například v Parní pile František Pražan, začleněné do Východočeských dřevařských závodů, v Továrně na obuv Jan Zámečník, přejmenované na Botana, n. p. nebo v továrně uzenin Jan Jílek a spol., přejmenované na Masna n. p. – zde navíc majitele čekalo vězení. Drobní živnostníci byli tlačeni k tomu, aby „dobrovolně“ předávali své živnosti. *„Během celého roku 1950 vzdávali se soukromí živnostníci svých podniků, takže koncem roku nebylo ve městě až na nepatrné výjimky soukromých živností,“* zapsal městský kronikář. Zvláštní pozornost komunistická strana věnovala církvím, zejména katolické. Hned 27. února 1948, tedy dva dny po převzetí moci, komunisté zastavili vydávání většiny katolických periodik v zemi; jako důvod uvedli nedostatek papíru. Aby režim oddělil církevní hierarchii od věřících, internoval, později i věznil biskupy a nahrazoval je loajálními kapitulními a generálními vikáři, mnohem ochotnějšími ke spolupráci s držiteli moci. Účinným nástrojem v proticírkevním tažení komunistů byla nová legislativa, zejména Zákon o zřízení Státního úřadu pro věci církevní (č. 217 Sb./1949) a Zákon o hospodářském zabezpečení církvi a náboženských společností státem (č. 218 Sb./1949). Ta mimo jiné zavedla institut státního souhlasu, bez něhož

kněz nesměl vykonávat duchovní službu. Nerespektováním tohoto paragrafu se vystavoval riziku trestního stíhání za maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi. Trnem v oku byly komunistům mužské řeholní řády a kongregace – v dubnu 1950 je zlikvidují při takzvané Akci K.

S „očistou veřejného života“ souviselo i rušení katolických spolků. Hlavním z nich byla ve městě Svatojosefská jednota katolických mužů a jinochů pro Poličku a okolí, založená roku 1892 kaplanem Janem Volánkem a několika poličskými občany za účelem vzdělávání dělnictva. Vybudovala knihovnu, organizovala čtenářské kroužky a pořádala přednášky. Vytvořila také charitativní činnost a měla svůj divadelní soubor. Dost se v ní i v dalších spolcích angažoval sportovně založený mladý kaplan Bohumír Velebný. Vedl ji vždy zdejší děkan – po únoru 1948 to byl energický Jaroslav Daněk. Není divu, že si komunisté s rušením Svatojosefské jednoty pospíšili, jejím „úmrtním dnem“ se stal 25. březen 1949. V Poličce bylo činné také Sdružení katolické mládeže. V jeho případě ovšem arcibiskup Josef Beran nečekal, až bude zakázáno, a – vědom si neudržitelnosti církevních aktivit mimo kostelní zdi – sám organizaci rozpustil. Držitelé moci pak tlačili na rychlou likvidaci místních skupin Sdružení. „Krajský akční výbor v Pardubicích sem oznámil, že pan arcibiskup Dr. Beran rozpustil oficiálně Ústřední sdružení katolické mládeže v Praze. Tímto rozhodnutím zanikly také všechny pobočné spolky a skupiny. Majetek pobočných spolků případně čs. episkopátu. Vybízím Vás, abyste ihned provedl likvidaci spolku,“ psal pár dnů před koncem roku 1948 referent Okresního národního výboru v Poličce předsedovi poličského Sdružení katolické mládeže. Pro případ, že by předseda se splněním výzvy otálel, připojil referent výhrůžku: „Upozorňuji Vás, že nebudete zdejším úřadem upomínán o provedení likvidace, a nedojde-li do 10. ledna 1949 oznámení, že jste likvidaci provedl, bude proti Vám zavedeno trestní řízení.“ Podle dochovaných dokumentů byla místní skupina zlikvidována v souladu s referentovými

pokyny – vlajka Sdružení, knihovnička o 23 svazcích a pokladní hotovost ve výši 91 korun československých odevzdány na faře, a zpráva o tom včas poslána na okres. Režim umlčel také Tělovýchovnou jednotu Orel. Zatímco Sdružení katolické mládeže a Orel už svoji činnost v Poličce po historickém návratu komunistů do opozice roku 1989 neobnovily, Svatojosefská jednota se nechala hned v roce 1990 znovu zaregistrovat a působí ve městě dodnes. Stejně jako před svým zrušením sídlí ve spolkovém domě Jordán v Tyršově ulici zbudovaném na konci 30. let 20. století a zrekonstruovaném po roce 1990 – z velké části těmi, kteří ještě pamatovali činnost poválečné Jednoty.

☛ Kostel sv. Jakuba v Poličce, dobové foto

Rok 1950 proběhl pod věží Svatého Jakuba ve znamení odchodu školských sester a příchodu nového správce farnosti. Řeholnice působící v soukromé škole šití Kongregace školských sester III. řádu svatého Františka ve Vrchlického ulici naproti hřbitovu – Luitgarda Skalková, Chrysostoma Bulíková, Gaudencie Staňková a Jenovefa Šťastná – byly odvezeny a internovány v rámci Akce Ř zaměřené na vyklizení ženských klášterů (dům ve Vrchlického ulici nebyl skutečný klášter, ale říkalo se tam „na klášteře“). To se událo v září. O měsíc dříve začal vykonávat duchovní správu u Svatého Jakuba vzdělaný dvaatřicetiletý kněz a skaut František Hájek. Pokud komunisté doufali, že to s ním budou mít po zastrahujícím zásahu proti jeho předchůdci děkanu Daňkovi lehké, přepočítali se. Mladý administrátor (místo děkana se již neob-sazovalo), rodák z obce Divec nedaleko

Hradce Králové, zpevněný chlapskou prací v rodinném hospodářství, připravený ke kněžské službě studiem teologie za války v Římě, kde se osvědčil jako zprostředkovatel úkrytů pro židy v kláštorech, spolužák Jiřího Reinsberga, pozdějšího faráře u Matky Boží před Týnem a dalších mimořádných kněží přišel do svatojakubské farnosti se vztyčenou hlavou. Jako vzdělaný člověk, přitom duší rolník, získávající přízeň lidí tím, že jim pomáhal na poli, a také empatický doprovodce hledajících byl přesně ten typ kněze, se kterým komunisté museli mít z principu problém. Nejvíc mu asi v Poličce „zavařila“ církevní tajemnice Emilie Půlpánová, která se před svou smrtí roku 1953 rozhodla vrátit do katolické církve. Přijala od patera Hájka svátost nemocných a příbuzným uložila, aby u něho vyžádali církevní pohřeb. Komunisté to prý brali jako výstrahu ze strany utlačované církve a nemohli přijít faráři na jméno. Po pohřbu už vůbec ne. Ta scéna nad rakví je jak vystřižená z filmu – „*Soudružko Půlpánová! I když jsi nakonec zklamala, přiznáváme Ti zásluhy, které sis předtím získala v práci pro stranu,*“ pronesl nejprve zástupce oficiálních míst, načež se ujal slova správce farnosti: „*Život sestry Půlpánové byl jistě plný neklidu, bloudění, chaosu. Kristus k ní však vztáhl ruku, rozbourané vlny se zklidnily a do její duše se navrátil pokoj.*“ Napřesrok si pro autora těchto slov přišli estébáci přímo do kostela svatého Jakuba. Zatčen byl po mši v sakristii a obviněn z velezrady. Původní trest odnětí svobody na devět let mu po odvolání náměstka krajského prokurátora v Pardubicích soud zvýšil na 12 roků. Z nich si odseděl deset. Po propuštění nedostal státní souhlas k výkonu duchovní služby a pracoval na poště v Hradci Králové. Do pastora-ce se mohl vrátit až roku 1968, působil v České Bělé a okolí. Téměř se dožil pádu režimu, zemřel v dubnu 1988, pohřben je v Černilově, kousíček od rodné vsi. František Hájek byl poslední kněz, který opustil poličskou farnost nedobrovolně, brutálním zásahem státní moci. Všechny další odchody duchovních se děly prostým přeložením do jiné farnosti, případně úmrtím, návratem do kláštera, nástupem do důchodu nebo v souvislosti se zahájením studijního pobytu v zahraničí.

Literární soutěž

V tomto čísle uveřejňujeme porotou nejlépe ohodnocené příspěvky **1. ročníku Mezigenerační literární soutěže s názvem „Máme se rádi“**, kterou pořádalo Diecézní centrum pro seniory ve spolupráci s Městskou knihovnou Týniště nad Orlicí. Připomínáme, že soutěž probíhala na jaře a účastníci byli z celé republiky. Výherci obdrželi hodnotné ceny. Přejeme všem krásné čtení a Zdence Wittmayerové a Karolíně Křížové děkujeme za krásné řádky.

(Za organizátory Bc. Bohdana Pokorná a PhDr. Veronika Čepelková)

Co mi na dětech, mladých, nejvíce imponuje?

Právě to, co je předností mládí: neopotrebovanost ducha, těla, energie, upřímnost, dětská originalita, citlivost, hloubka myšlení, vděčnost, dětská láska.

Mnohokrát jsem se o tom v učitelském životě přesvědčila, stejně v rodině. Jen mládí dokáže říci nejpěknější slova. Na mé svatbě v roce 1952 byli i žáčkové a 2. den mi malá Marcelka pravila před celou třídou: „*Prosím, pančelko, Vy jste byla včera krásná jako andělíček*“ – a já – citlivka jsem celý ten obřad proplakala – ženich slzy utíral...

Při výtvarné výchově (chodím po třídě a povzbuzuji), když jsem pochválila žákovi Mirkovi (měl trápení s ekzémem na obličej, býval zamlklý) „*že se mu povedla ta modrá obloha*“ řekl – slavnostně a vstal: „*paní učitelko, to je první pochvala, co jsem v životě dostal...*“ Děkuji.

Stejně dojemná slova poslal student (známý jen z akce Paměť národa) (asi 14 roků). Děkuji za příklad... Budu se za Vás modlit...

Daniela přišla jednoho dne celá v černém (žákyně 8. třídy). Na mou otázku, proč?, pravila „*Zabili M. Luther Kinga, držím smutek*“.

Skautka Krystýna (17 roků – Polsko) vymyslela způsob, jak pomoci při domácím násilí (speciální tísňové volání „tiché řešení“, aby napadající neslyšel – bez nutnosti mluvit. Dostala správně Cenu Evropské unie 2021.

Mladý N. Winton je bezbřehá ukázka citlivosti lidského srdce. Přes 600 zadržovaných dětí mu až ve stáří mohlo poděkovat – neřekl ani v rodině, náhodou seznamy žena objevila.

Dětská láska obdivuhodná. Dodnes mi žáci píší, navštěvují. Zorka až z Tr. Teplic. Marta udělala (přivedla jsem jí k atletice – životní radosti) meruňkový dort – děvčata, se kterými jsme ve sportovní gymnastice získaly stříbro při SHM Prahy, přijely potom k nám domů s ubrusem – prý za tu radost.

A což chlapec, který našil spousty roušek na C-19. A další mladí, co pomáhali v boji

s pandemií (i ke mně dorazil bratr skaut Ondra a další ze sk. stř. Sever P-8, aby pomohli, a opravdu pomohli. (Je mi 90).

Nakonec v rodině. Vnuk Péťa (na táboře se 3 vnoučaty). Když jsem po obědě (uhoněná) převrhla šálek s kávou, pravil soucitně (5 r.): „*Chudáčku, miláčku, je toho na tebe moc...*“

V r. 1993 jsem si zapsala hezké řádky: „*Všechny děti jsou malé – i ty největší, všichni dospělí jsou velcí – i ti nejmenší. My jsme nahoře, děti jsou dole. Měli bychom se častěji shýbati...*“

(A tak aspoň pamatuji maličkostí na akce Světlo pro svět – v Africe, atd. Někdy nemůžu spát pro hladovou Indii, kde děti v noci hledají v odpadcích a spí ve křoví, u nás děti bez rodičů, pěstounů). To musí vláda...

A víte, že – zvláště teď ve stáří – pokud jsem chodila, jezdila – často se na mě mladí – nejvíc dívky usmívaly... (I já na ně).

Bude líp!

Zdenka Wittmayerová)
(90 let, 75 let skautka)

A ať se vám daří.

Česká biskupská konference nabízí pro lidi ve službách církve

**Naučte se, jak na vztahy, sociální sítě,
financování církevních projektů a mnoho dalšího**

jednodenní kurzy, prezenčně nebo on-line, dotované ceny

3 tipy na úspěšné kurzy, na které se „stojí fronta“:

- ☒ Řešení konfliktních situací a emočně náročných rozhovorů, lektor Mgr. Aleš Bednařík
- ☒ Komunikace na sociálních sítích, lektor Jen Zápotočský
- ☒ EU – příležitosti, které přináší a jak je využít?, lektorů Ing. Jiří Krist a PhDr. Marie Váňová

Kompletní nabídku a obsahy kurzů najdete na
www.cirkev.cz/vzdelavani

ČESKÁ
BISKUPSKÁ
KONFERENCE

Rezervujte si svůj kurz co nejdříve (kapacita omezena):

e-mail: vzdelavani@cirkev.cz
telefon: +420 220 181 305

Čeho si na starších lidech nejvíce vážím?

Víte, moji nejdražší, každým vaším pohledem do očí, pohlazením po dlaní, či přátelským objetím, vyprávíte příběh. Příběh, jemuž lze naslouchat jen srdcem.

Zahledím se do očí postarší dámy, zmizelo z nich všechno zbytečné a já hledím do zeleně žíhaného víru klidu. Už žádný spěch za lepším, jen smíření a přijetí zítřků jako zázračně všedních dní. Koutky úst se mi zvednou k úsměvu, když srdcem poznám dobře známou vřelou tvář. Mé pousmání vyvolá otázku zelenooké ženy. „Co ti udělalo radost?“ „Ale nic, babi...“ probudí mě otázka zasněnou z pokojného světa.

Šlechtnost je od pradávna vlastností rytířů. Nicméně i já znám jednoho muže, jenž nabízí rámě ženě, ačkoli sám se druhou rukou opírá o svou dřevěnou vyřezávanou hůlku. Těší se z nespočetné vnoučat a ještě více pravnoučat. Každé z dětí oslovuje jménem a rád si s nimi povídá. Pokaždé, když se společně procházíme po travnaté zahradě u domu, cítím se zavěšena v jeho paži na chvíli jako opravdová princezna. Třebaže nepochybuji, že on v nitru ctnostným rytířem doopravdy je.

Ucítím-li teplou vůni letních večerů, vyvstane mi na mysli obrázek luk posázených květinami a prašná cesta, na které kráčím s mojí babičkou. Již léta jí neřeknu jinak než Mařenka. Moje Mařenka je nádherně stvořena. Připomíná kytici lučních květů, jež se otáčí za Sluncem. Když zpívá chvály, dívá se k nebesům a zní jako anděl. Právě ona se mnou ruku v ruce kráčí polní cestou životem a ukazuje mi, že kromě prachu v podobě starostí nám Bůh připravil i spoustu radostí.

Tento nenápadný postarší muž sedící kdykoli ho vidím u rozehrátého radiátoru, má neobyčejný dar všechny dohnat k slzám. Pouhá věta vyslovena jeho moravským dialektem způsobí, že přítomní posluchači propadnou smíchu, kdy jim vtrysknou slzy do očí. Naštěstí nás do bezmocných stavů nekončícího smíchu dostává jen vzácně. Dobrý vtíp musí totiž dlouho zrát.

Jste dámy nebo pánové v letech, jindy babička nebo dědeček, vždy však vážení v mých očích. Až vám budu opět mlčky naslouchat, snad prominete, jak moc mě uchvacuje stáří.

Karolína Křížová)

(Knižní tipy

Nakladatelství Doron

Uhřetice 76, 683 33 Nesovice
Tel.: 517 367 656, doron@doron.cz
www.doron.cz

Petr Karas

Dvanáct příběhů

Petr Karas nabízí sérii příběhů ze života, sdílí s námi nejen náročné chvíle z cest autostopem či z vysokohorských výstupů, ale také silné momentky z jihomoravské farnosti, kde už léta působí. Každý z příběhů v sobě skrývá duchovní pointu, někdy i vícevrstvou; napínavá četba tak nenápadně přechází v duchovní zamyšlení. *Brož., 120 str., 199 Kč*

Jack a Trisha Frostovi

Od sirotků k synům

Zásadní dílo evangelikálního pastora, někdejšího kapitána rybářské lodi, který líčí svůj vlastní klopotný přerod ze sirotka v syna, přesněji od sirotčí mentality k synovskému smýšlení, kdy člověk nejen pochopí, ale i denně zakouší, že má milujícího a přejícího Otce. Vydává svědectví o tom, že jakkoli zraněný člověk může opět otevřít své srdce lásce, naučit se ji přijímat a dávat dál. *Brož., 216 str., 329 Kč*

Řeholní sestry se umí radovat z každé maličkosti

Komunitní dům hradeckých sester

Řeholní řády a kongregace v královéhradecké diecézi (1)

Kongregace Školských sester de Notre Dame

V královéhradecké diecézi působí rozmanité řeholní řády a kongregace. Jednotlivá řeholní společenství mužů či žen a jejich službu představíme v Adalbertu v průběhu letošního roku. Zasvěcený život charakterizuje slib zachovávat evangelní rady: chudobu, čistotu v celibátu pro Boží království a poslušnost. Řeholní rodiny se od sebe liší službou, kterou přijaly jako svou prvořadou.

Školské sestry de Notre Dame je katolická mezinárodní kongregace českého původu, která se ve své činnosti zaměřuje na výuku a výchovu dětí. V současné době působí v České republice, USA, Německu, Rakousku, na Slovensku a malá komunita v Kazachstánu. Samostatná Česká provincie provozuje trojtřídní mateřskou školu. Sestry, kterým se říká běžně notrdamky, vyučují na řadě škol. Než se podíváme za těmi, jejichž řeholní dům se nachází nedaleko Krajského soudu v Hradci Králové, trocha historie...

Kongregaci Chudých školských sester de Notre Dame založila v Německu roku

1833 blahoslavená Karolina Gerhardingerová. V českých zemích začaly sestry působit jako samostatná větev zásluhou P. Gabriela Schneidera 15. srpna 1853 v Hyršově, malé vesničce na Šumavě poblíž bavorských hranic. Navazovaly přitom na tradici, kterou vytvořili v roce 1597 založením řádu Kanovniček svatého Augustina svatý Petr Fourier a blahoslavená Alexie Le Clerc. Cílem této řehole bylo poskytovat kvalitní vzdělání a náboženskou výchovu zejména pro chudé dívky.

**” Všem prospět,
nikomu neškodit
(svatý Petr Fourier)**

Papež Pius X. kongregaci schválil v roce 1910. V roce 1933 měla 1110 sester působících v Československu a USA a patřila k nejpočetnějším českým řeholím. Během druhé světové války kongregace čelila vlně nacistických perzekucí. Po

válce byla její pedagogická činnost obnovena a vyučovací ústavy opět otevřeny. V roce 1949 je bez náhrady zabral stát, který k nim přibíral i kláštery, ve kterých byly většinou umístěny. V některých případech byly sestry násilím vyhnány, v jiných jim bylo nabídnuto, že mohou zůstat, budou-li dále vyučovat bez řeholního oděvu a podle osnov jednotné socialistické školy. Tyto nabídky byly sestrami jako nepřijatelné odmítnuty.

Od roku 1950 byl movitý i nemovitý majetek kongregace zabavován. Sestry byly nuceny institut opustit, nebo se stěhovat do určených „soustředovacích klášterů“. Byla jim omezována svoboda pohybu, stát zabral i většinu finančních prostředků institutu. Bylo také znemožněno přijímání novic, představené a starší sestry byly internovány odděleně od mladších členek, které byly nasazeny do továren. Později byla sestrám přidělena práce v ústavech sociální péče a v domovech důchodců. Nesměly se setkávat s dětmi a mladými. Jen v roce 1968 krátce opět učily náboženství a zakládaly

Ⓜ Multimédia se nevyhnula ani řeholním komunitám

Ⓜ Každý den slaví sestry ve své kapli Mši svatou

společenství mladých ve farnostech. Ke skutečnému návratu sester do škol však mohlo dojít až po sametové revoluci.

Málokdo zřejmě ví, že Léčebna dlouhodobě nemocných na Pospíšilově třídě v Hradci Králové je bývalý klášter Notre Dame. Novobarokní budova byla postavena na přelomu 19. a 20. století podle projektu královéhradeckého architekta Viktora Weinhengsta. Není bez zajímavosti, že následovala realizace návrhu budovy Boromea na Orlickém nábřeží v letech 1900–1902.

Do Hradce Králové byly Školské sestry de Notre Dame pozvány radou města už na podzim roku 1858, pět let po založení kongregace. Vyučovaly na Čtyřtřídní dívčí škole (dnes budova rektorátu Univerzity Hradec Králové) a staraly se o Opatrovnu, která byla v roce 1885 změněna na Mateřskou školu. Sestry učily hudbu, jazyky a ruční práce, vedly pensionát. Později děvčata i kandidátky mohly absolvovat u sester dvouletý kurz pro učitelky mateřských škol. Od roku 1860 byly sestry zaměstnány v chlapeckém konviktu (internátu) Boromeum, od roku 1869 vedly domácnost v Teologickém semináři. V Ústavu pro neslyšící děti vyučovaly od jeho založení v roce 1881.

V roce 1902 sestry přesídlily do nových budov na Pospíšilově třídě. Po různých peripetiích byla v červnu 1940 výnosem MŠO zřízena Soukromá škola pro

ženská povolání. Byla dvouletá, vyučovacím jazykem byla čeština. Po dvou letech byla škola zrušena, v roce 1948 obnovena, ale už v dubnu 1949 zestátněna a sestry odvezeny do soustředovacích klášterů.

Mimochodem ... když v roce 1950 musely sestry svůj klášter v Hradci Králové opustit, byly z kaple, v rámci přestavby, odstraněny střední vitráže. Moc nescházelo a skončily na smetišti, naštěstí se je ovšem podařilo uschovat pod lavicemi v kostele Neposkvrněného Početí Panny Marie na Rožberku. Objeveny byly v roce 1998 při rekonstrukci kostelíka. Dnes jsou zase na svém místě. Na budově je osazen velký kříž, replika původního vytvořená podle historických fotografií.

---

77 Konat co nejvíce dobra. (blahoslavená Alexie Le Clerc)

Do Hradce Králové se přistěhovalo několik sester důchodkyň v dubnu 1976. V kanovníckém domě č. 50 vedly domácnost, vařily pro kněze, staraly se o katedrálu. Změna nastala po listopadu 1989. V sousedství zrušeného kláštera na Pospíšilově třídě prošla bývalá školní budova z roku 1934 náročnou rekonstrukcí a dům začal sloužit jako nový mateřinec kongregace. Sídlí v něm hlavní vedení Kongregace

Školských sester de Notre Dame, tzv. generalát, který má na starosti provincie i v dalších zemích. 30. října 1995 se do zrekonstruované budovy přistěhovalo 29 sester. Dnes v řeholním domě potkáte 22 sester.

Sídlí zde generální představená M. Anežka Bednářová a její „pravá ruka“ sestra Maximiliána. Srdcem řeholního domu Kongregace Školských sester de Notre Dame v Hradci Králové je kaple Zvěstování Panny Marie. Arcibiskup Karel Otčenášek ji vysvětil 25. března 1996 (nový mateřinec začal sestrám sloužit v říjnu 1995). Autorem moderně pojaté kaple je akademický architekt Karel Rulík. Věvodí jí oltář, kříž a socha Panny Marie ... dar sester z provincie v bavorském Auerbachu. Sestry se v kapli scházejí několikrát za den. Nacházejí v ní inspiraci pro další život, nabírají sílu pro své povolání, denně slaví mši svatou, a samozřejmě svěřují Pánu potřebu své i druhých.

Stejně jako před lety, i dnes se Školské sestry de Notre Dame věnují výchově a vyučování dětí. Sestra Marietta učí na prvním stupni Církevní základní školy v Hradci Králové. Sestra Mária vyučuje náboženství a podílí se také na programech katecheze pro děti z mateřské školy.

Práce u těch nejmenších je nejhezčí. Malé děti jsou otevřené, přirozené, bez předsudků. Používáme prvky pedagogiky

Práce s dětmi a mládeží je milou součástí života řeholnic

Mladší řeholnice se starají i o své zestárlé spolusestry

Franze Ketta. Původně se tento pedagogický směr, který vznikl v sedmdesátých letech 20. století v Bavorsku, rozvíjel jako katechetický způsob práce s předškolními dětmi, pocházejícími zejména z problematických sociálních podmínek. V průběhu let se z něj vyvinul samostatný pedagogický systém, který má své specifické postupy, principy, metody práce a pomůcky a je vhodný pro všechny věkové skupiny.

A v současné době uplatňujeme také program Katecheze Dobrého Pastýře. Je určen dětem ve věku 3–12 let, jejichž rodiče mají zájem o výchovu svých dětí v křesťanské víře. Centrem je vztah ke Kristu. Využíváme v hodinách různé názorné pomůcky, děti jsou tak vtaženy do tématu. Jsem ráda, že mohu pomoci dětem otevírat se Boží lásce a spolu s nimi objevovat Boží tajemství. Je to katechetický program, ve kterém nejde na prvním místě o vědomosti, ale o vztah. Následně je probuzen i zájem o vědomosti. Když někoho znám, tak o něm chci vědět co nejvíc. Když dětem pomáháme poznat Boha, tak o něm budou chtít vědět co nejvíc, znát ho co nejlépe. No, ale to je tak trošku celoživotní úkol. Při mé službě ve škole často vzpomínám na už zesnulou sestru Pavlu, vincentku. Poznala jsem ji v době částečného uvolnění, kdy řádové sestry mohly učit na školách. Já jsem byla asi ve 2. třídě, když mě učila. Její osobnost, ze které zářila Boží láska, mě inspirovala v nasměrování mého dalšího života.

„Jsme členkami apoštolské kongregace. Máme zvláštní poslání šířit Boží království ve světě. Naše zasvěcení má být ve světě viditelným znamením a povzbuzením k lásce. Má ukazovat lidem věčné hodnoty už zde v přítomném čase. Podle vzoru prvotní Církve tvoříme řeholní rodinu. V ní prožíváme život jako společenství s Kristem, který v nás vytváří jednotu ducha a srdce“, ujímá se slova sestra představená, M. Anežka Bednářová, která je zároveň v současné době i generální představenou všech sester této kongregace na světě.

” Až doposud nám pomáhal Hospodin, jistě pomůže i dále (P. Gabriel Schneider)

V srpnu 2017 jsme přijaly do domu naše sestry seniorky, takže jedno patro je vyhrazeno péči o ně. Naše dozrávající sestry zde naplňují své poslání v modlitbě a oběti. O jejich potřeby se stará především sestra Rafaela s pomocnicemi.

V době předcovidové jsme dělaly duchovní obnovy, víkendová setkání a exercicie pro děvčata, která měla možnost přijít do kláštera a vidět náš život. Není jen o tichu, rozjímání a modlitbě, řeholním domem zní někdy i zpěv a smích, hráváme třeba divadlo, když má některá sestra životní jubileum nebo svátek. V domě jsme

mívaly zahradní slavnosti pro rodiny, katecheze pro děti, obnovy a setkání se zaměřením na individuální duchovní doprovázení dospělých. Tradicí byla setkání se seniory, ta bývala početně navštěvována.

Naše stěžejní poslání v současné době je modlitba za potřeby druhých a vyprošování požehnání ať politikům, církevním představitelům, rodinám, lidem v nouzi, městu, nemocným ležícím na LDN za námi, vězňům naproti (vazební věznice za Krajským soudem).

„Potřebujete modlitbu? Přejete si, abychom zahrnuly do našich modliteb váš úmysl? Napište nám. Rády se přimlouváme u Hospodina za potřeby, které nám lidé často svěřují. E-mail: skolskesestry@seznam.cz Nebo můžete napsat přímo do Knihy návštěv v hlavním menu jejich webových stránek www.skolskesestryhk.estranky.cz“, povzbuzuje sestra Anežka.

Eva Zálešáková)

Kontakt

Kongregace Školských sester
de Notre Dame
U Soudu 813/7
500 03 Hradec Králové
tel. 495 511 352, 737 968 802
e-mail: skolskesestry@seznam.cz
www.skolskesestryhk.estranky.cz

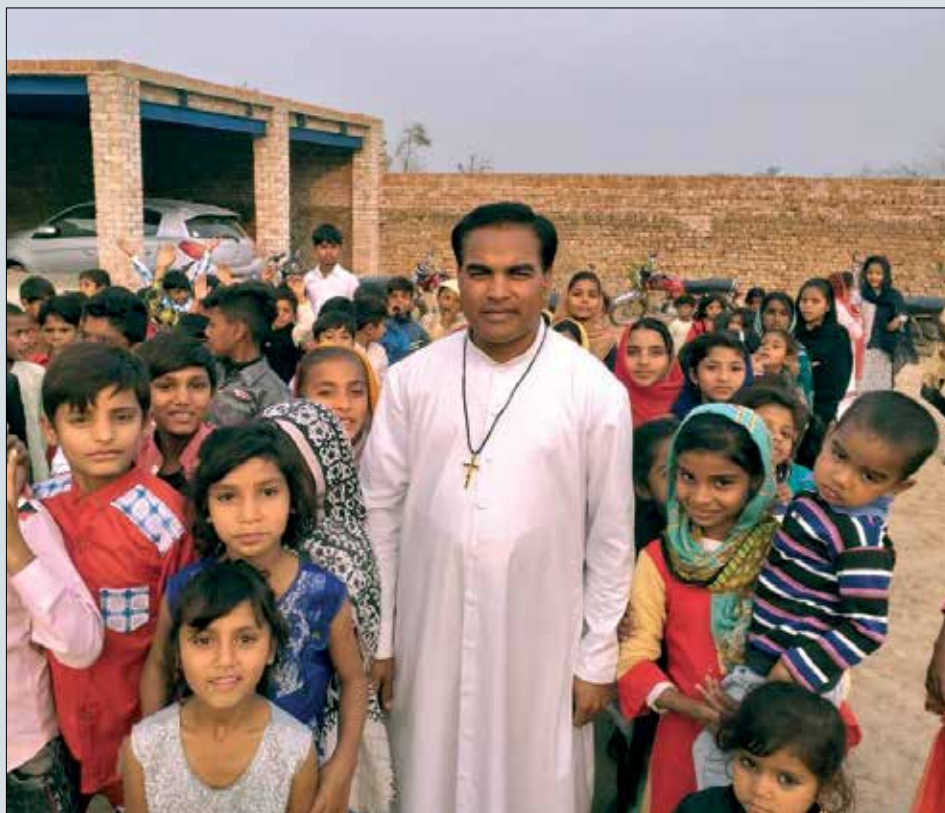
Největším problémem křesťanů v Pákistánu je chudoba a sociální nejistota

Celosvětová pandemie nemoci Covid-19 zamávala s mnohými našimi jistotami. Jednalo se o útok na mnoha frontách, kromě nemoci samotné se jednalo o neblahé následky v důsledku vládních opatření proti jejímu šíření. Ničivé lockdowny poškodily násobně více lidí, často jim vzaly existenční jistotu a sociální kontakty. Navíc ne každá země dokázala svým obyvatelům ztrátu výdělků účinně nahradit. Těžké chvíle zažívala také misijní komunita bratří oblátů v Pákistánu. Otec Khan Paulus se rozhovořil o tamních podmínkách, které pro křesťany nebyly jednoduché ani před nemocí.

77 Přiblížíte situaci křesťanů v Pákistánu?

Pákistán je v drtivé většině muslimská země, ale křesťané a hinduisté tvoří největší menšinové skupiny, přičemž každá z nich představuje asi 1,6 % populace. To však v páté nejlidnatější zemi na světě, která má zhruba 220 milionů obyvatel, neznamená v celkovém úhrnu zrovna malý počet. Velké křesťanské komunity se nachází v jižní metropoli Karáčí, stejně jako ve městech Lahore a Faisalabad. Křesťané obecně v Pákistánu patří do nižších vrstev společnosti. Většina lidí pracuje v komunálních službách, ve stavebnictví, často v cihelnách a někteří dokonce jako služebnictvo v bohatších rodinách.

Ačkoli v zemi oficiálně existuje svoboda vyznání, křesťané se kvůli své víře potýkají s mnoha obtížemi. Jedním z hlavních problémů, kterým dnes lidé čelí, jsou únosy mladých, často nezletilých dívek. Po únosu jsou násilně donuceny konvertovat k islámu a vdát se za mnohem starší muže. Většina případů zůstává bez povšimnutí. Nevyřešené zůstávají i ty, které vynesly na povrch sociální média a některé nevládní organizace. Kvůli bezmoci obětí a malému vlivu jejich rodin se jen malá část případů dočká spravedlnosti.

☛ Dětem je třeba se věnovat v každém koutě světa

77 Zlepšila se o něco jejich bezpečnostní situace oproti minulosti?

Bezpečnost křesťanů zůstává velkým problémem. Možná naoko se něco zlepšilo, ale v praxi se místo zvyšováním bezpečnosti stáváme svědky spíše opačného trendu, zvláště u chudých křesťanských rodin. O únosech a vynucených sňatcích jsem už mluvil. V Pákistánu dále platí zákon o rouhání, který představuje pro křesťany velkou hrozbu. Tento zákon je většinou zneužíván. Používá se často k vypořádávání osobních sporů a v nemálo případech k získání půdy, kterou vlastní křesťané. S náboženstvím to nemá často nic společného, ale z rouhání své sousedy obviníte velmi snadno a oni mají jen malý prostor se bránit. Křesťané tak žijí v dlouhodobě neuspokojivých podmínkách.

77 Jaká jsou u vás vládní opatření proti nemoci Covid-19?

Onemocnění nazvané Covid-19 vyvolává ve společnosti paniku z mnoha důvodů. Jedná se o nový virus, což znamená, že se s ním naše imunita nesetkala, a proto má u mnoha lidí nemoc těžký průběh. Postupně sice získáváme vakcíny, ale rozhodně ne dostatečně rychle. Na začátku jara měl Pákistán zhruba 13 tisíc zemřelých a půl milionu aktivních případů nemoci. Zároveň vidíme, jak se v sousední Indii průběh epidemie výrazně zhoršuje, a bojíme se, že to přijde i k nám. Vláda dává vakcíny lékařskému a zdravotnickému personálu, případně bezpečnostním složkám ve státní službě. Původní plán poskytnout balíčky vakcín velmi chudým rodinám rychle ztroskotal. Kromě samotné nemoci musí společnost čelit extrémní existenční nejistotě. Řada pracovních příležitostí díky opatřením proti šíření nemoci zanikla. Doporučení k dodržování alespoň základních

pokračování na další straně >

> pokračování z předchozí strany

hygienických pravidel se v podstatě míjí účinkem. Roušky a dezinfekce se užívají pouze ve státních úřadech a školách.

?? Dotýkají se života církve?

Opatření se vlastního náboženského života církve nedotýkají. Ale citelně se dotýkají sociální situace křesťanů. Několik málo finančních programů vlády na podporu chudých je křesťanům nedostupných s tím, že by se o ně měla postarat sama církev.

?? Co považujete za největší problém křesťanů v současné době pandemie?

Podle mého pozorování je dlouhodobě největším problémem křesťanů v Pákistánu chudoba, nezaměstnanost a sociální nejistota. Dále únosy mladých dívek a jejich nucené konverze k islámu. Je to takový nekončící kruh. Chudé křesťanské rodiny často dostanou nabídku půjčky od muslimů a výměnou za poskytnuté

☝ Třídění materiální pomoci

finance pošlou své dcery do jejich rodin na domácí práce. Tam je často čeká kruté zacházení a sexuální zotročování. I když

se rodina dívky o podobné situaci dozví, nemůže pro ni mnoho udělat, protože často nedokáže rychle splatit dluh.

?? Dostává se k vám pomoc ze zahraničí?

Na zahraniční pomoci jsme hodně závislí. Jako náboženský institut, obláti Panny Marie Neposkrvněné, se snažíme oslovovat různé dárce a získávat finanční podporu. Prostředky jsme rozdělili mezi chudé křesťanské rodiny především ve formě potravin. Doposud jsme pomohli téměř patnácti tisícům rodinám. Proto bych rád poděkoval všem dobrým lidem z Evropy, Kanady, USA a Austrálie.

Připravil Luděk Bárta)

Výročí a blahorečení Pauline Jaricot, zakladatelky Papežských Misijních Děd

Papežská Misijní Díla 9. ledna 2022 oslaví 160 let výročí od úmrtí zakladatelky Díla Šíření víry a Živého růžence, Pauline Jaricot. Papež František tuto služebnici Boží prohlásí 22. května 2022 za blahoslavenou.

Ještě stále lze za dobrovolný příspěvek zakoupit **Misijní kalendář na rok 2022**. Je věnovaný právě tématu Pauline Jaricot a dílu Šíření víry.

Více informací naleznete zde: missio.cz/misijni-materialy.

Papežská misijní díla

Na Kropáčce 30/1
500 03 Hradec Králové
e-mail: pmd@missio.cz
FB: PapezskaMisijniDila

www.missio.cz

Tříkrálová koleda zazní

Tři králové jsou po roční přestávce opět připraveni vyrazit do ulic na koledu a popřát vám štěstí, zdraví a dlouhá léta. Pokud nám to situace dovolí, budete tříkrálové koledníky potkávat v době **od 1. do 16. ledna**, samozřejmě za dodržení aktuálních protiepidemických opatření. Když to nebude možné, tak k vám přijdou tři králové online stejně jako loni.

„V těchto dnech se připravujeme na koledování v ulicích našich měst a obcí, což si moc přejeme. Věříme, že se nám opět podaří naplnit poslání dobročinné Tříkrálové sbírky – šířit radostné poselství Vánoc, popřát vám vše dobré v novém roce a díky vaší štědrosti také pomáhat nemocným a potřebným. V nadcházejícím roce 2022 přejeme vám i vašim rodinám hlavně hodně zdraví a Božího požehnání!“ říká Aneta Maclová, ředitelka Diecézní charity Hradec Králové.

Tříkrálovou sbírku můžete podpořit také finančním příspěvkem **do kasičky** v charitních zařízeních, v kostelech, na úřadech a v obchodech, nebo až **do 31. ledna bezhotovostním darem** na

☛ Tříkrálová sbírka na Jilemnicku. Foto: Jakub Žák

účet sbírky. Do **online pokladničky** na webové stránce www.trikralovasbirka.cz je možné přispívat dokonce po celý rok.

Koledu doprovodí i rozmanité akce a soutěže, pozvánky najdete také v rubrice Tříkrálový kalendář akcí. V Pardubicích slavnostně zahájí Tříkrálovou sbírku po síti ve čtvrtek 6. ledna v 9:30 hodin.

Tříkrálové koncerty zazní v Trutnově, Pardubicích nebo Kutné Hoře-Sedlci. V Litomyšli pořádají soutěž o Nejhezčí tříkrálovou tašku. Kino pro koledníky za odměnu chystají v Náchodě, Dobrušce nebo Rychnově nad Kněžnou, pokud to epidemická situace dovolí.

Pokračování na straně 32 >>>

**TŘÍKRÁLOVÁ
SBÍRKA**
1.-16. ledna 2022
Každá koruna
pomáhá

ONLINE KOLEDA
na www.trikralovasbirka.cz

(TŘÍKRÁLOVÝ KALENDÁŘ AKCÍ

Pardubice

Slavnostní zahájení Tříkrálové sbírky

■ **čtvrtek 6. 1. od 9:30 hod.** premiéra na YouTube kanálu Oblastní charity Pardubice: CharitaPardubice. Koledníkům požehná biskup Josef Kajnek a na dálku je pozdraví ředitelka Oblastní charity Pardubice Marie Hubálková, primátor města Pardubic Martin Charvát a 1. náměstek hejtmána Pardubického kraje Roman Línek. Zazpívá Adéla Krátká. Více na www.pardubice.charita.cz.

Litomyšl

Soutěž o Nejhezčí tříkrálovou tašku

■ Druhý ročník kolednické soutěže vyhlásila Farní charita Litomyšl. Děti dekorují plátěné tříkrálové tašky, se kterými pak budou koledníci chodit po městě v sobotu **8. ledna**. Více na www.litomysl.charita.cz.

Tříkrálové koncerty

Pardubice

■ **5. 1. od 18 hod. v kostele sv. Jana Křtitele.** Účinkují: Jakub Kubín – zpěv, Martin Beran – doprovod.

■ **9. 1. od 16 hod. v kostele sv. Bartoloměje.** Účinkuje Chránový sbor a orchestr pod vedením prof. Jiřího Kuchvála. Oba koncerty můžete shlédnout i v přímém přenosu na YouTube kanále: CharitaPardubice. Více na www.pardubice.charita.cz.

Kutná Hora-Sedlec

■ **9. ledna od 16 hod. v Chrámu Nanebevzetí Panny Marie a sv. Jana Křtitele.** Účinkují mladí varhaníci pod vedením Viktora Darebného. Dobrovolné vstupné pro Tříkrálovou sbírku v Kutné Hoře přispěje na automobil pro aktivizační služby pro rodiny s dětmi. Dárcům děkujeme a těšíme se na Vás. Více na www.kh.charita.cz.

Trutnov

■ **9. ledna od 15 hod. v kostele Narození Panny Marie.** Účinkuje smíšený pěvecký sbor Chorea Concorctica. Více na www.trutnov.charita.cz.

Uvedené akce se uskuteční v souladu s aktuálními protiepidemickými opatřeními, proto prosím sledujte webové stránky Charit.

>>> Pokračování ze strany 31

Komu sbírka pomůže

Tříkrálová sbírka pomůže nemocným a potřebným především v regionech, kde se sbírka koná. Část výnosu bude věnována na humanitární pomoc do zahraničí.

- **Hospicovou péči** z výtěžku sbírky podpoří Charity v Hradci Králové, Červeném Kostelci, Pardubicích, Ústí nad Orlicí, Litomyšli, Chrudimi i v dalších místech.
- Ve Dvoře Králové n. L. věnují vykoledované peníze na podporu **Centra Klubko pro pěstounské rodiny**, v Jilemnici na zajištění provozu **Mateřského centra Rodinka**, v Přelouči na rekonstrukci a vybavení **Jakub klubu pro děti a mládež**.
- Poličská Charita z tříkrálových darů podpoří službu **Otevřené dveře pro lidi s duševním onemocněním** a vznik nového **Centra duševního zdraví** ve Svitavách.
- Na Náchodsku, v Dolním Újezdě i v dalších oblastech použijí vybrané prostředky na podporu **Charitní pečovatelské služby**, která pomáhá seniorům a lidem se zdravotním postižením.
- Charity v Trutnově, Dobrušce a Studenci z darovaných příspěvků nakoupí **zdravotní pomůcky** na pomoc svým klientům terénních služeb.
- Oblastní charita Nové Hrady u Skutče z části výnosu sbírky pořídí **svozové auto pro imobilní klienty** denního stacionáře a sociálně terapeutických dílen.
- Na Kutnohorsku, Jičínsku i v dalších regionech z tříkrálových darů podpoří **dobrovolnické programy** na pomoc nemocným, seniorům, handicapovaným a znevýhodněným dětem.
- Část výtěžku věnují naše Charity také na **dobročinné projekty pro chudé rodiny s dětmi a potřebné lidi v Indii**, které realizuje Diecézní charita Hradec Králové.

Přehled všech záměrů a kde už sbírka pomáhá, najdete na webových stránkách www.hk.caritas.cz.

Každá koruna pomáhá

DMS KOLEDA 30 (60 nebo 90) na číslo **87 777** (cena jedné SMS je 30, 60 a 90 Kč). Více i na www.darcovskasms.cz.

Nenechte si ujít také **Tříkrálový koncert v neděli 9. ledna od 18 hod. na ČT 1**. Vystoupí Tata Bojs, Petr Bende a další.

Více na www.trikralovasbirka.cz. Sledujte též tříkrálový **Facebook** a **Instagram**.

Jsmo vám nablízku i v době covidové a také díky vaší štědrosti a solidaritě můžeme pomáhat tam, kde je potřeba.

Začněte i vy nový rok dobrým skutkem! Děkujeme vám!

Aktuální informace o koledování najdete na webu www.hk.caritas.cz a na stránkách vašich Charit.

Sledujte nás také na **Facebooku** a sdílejte dobré skutky i se svými nejbližšími a přáteli!

Když se za vás postaví celé nebe

Oblastní charita Hradec Králové podpořila z Tříkrálové sbírky 2021 čím dál více vyhledávanou službu domácí hospicové péče, na kterou mohou lidé přispívat i po Novém roce. Zdravotní sestry pomohly s náročnou péčí i paní Magdaléně, která slíbila svému těžce nemocnému tatínkovi, že poslední dny stráví s rodinou doma.

Leckdo se může domnívat, že dozvědět se konečnost diagnózy svého blízkého je to nejhorší. Člověka prostoupí směs pocitů, dojmů, poplach, co bude teď? Stejně takto i Magdalena zmobilizovala všechny své zdroje síly, aby se mohla postarat o svého nemocného tatínka. Aby si ho mohla vzít k sobě domů, musela se domluvit s lékaři v nemocnici, ale také třeba se svou dcerou.

Všichni v okolí, včetně lékařů, ji od jejího záměru odrazovali. Domluvila si na doma polohovací postel, začala zjišťovat další vhodné pomůcky a kontaktovala na podnět sociální pracovnice hradecké Fakultní nemocnice i Domácí hospicovou péči. Byl domluven termín propuštění. Vše bylo připraveno. Jeden telefonát z nemocnice vše změnil. Tatínek byl převezzen ráno sanitkou do nemocnice v jiném okresu, podle trvalého bydliště. Lékař nedoznal, že je náročnou ošetrovatelskou péčí možné zajistit v domácích podmínkách.

Magdalena bojovala s velkým zklamáním. Otcí slíbila, že si jej vezme domů, ale bála se, že nebude schopen absolvovat další cestu sanitkou. Vše, co bylo připraveno, vypadalo najednou marně. Dcera to ale nechtěla vzdát. Společnými silami se nám podařilo domluvit pokračování v paliativním postupu v okresní nemocnici, tatínka si vzali pod ochranná křídla lékařů, kteří shodou náhod pracují pro jiný místní domácí hospic. O tři dny později byl tatínek bezpečně dopraven zpět do Hradce, do pokojíku, který mu zapůjčila jeho vnučka.

Péče o pána byla ošetrovatelsky náročná, ale na to jsme byli připraveni. Pravidelné

Domácí hospicová péče Hradec Králové pomáhá rodinám s péčí o nevléčitelně nemocné blízké a její tým je jim v těchto posledních chvílích oporou, často dnem i nocí. Služba byla podpořena také z Tříkrálové sbírky. Děkujeme všem dárcům za pomoc! Foto: Oblastní charita Hradec Králové

denní návštěvy našich sester někdy nestačily, a tak vyjížděly často v noci. Magdalena se naučila do té doby pro ni neznámé úkony. Sestry ji zaučily ve všem potřebném. Noci byly náročnější než dny. Sílu ubíraly také nejistota a obavy o tatínka. Za velké podpory celého týmu naší Domácí hospicové péče však dcera našla sílu celou situaci zvládat.

Magdalena s tatínkem spolu vzpomínali na společné chvíle, stihli projít i některá jeho přání ohledně budoucnosti

jejich domu. Do pokojíku občas nakoukla i vnučka, která by se jinak za dědou ani do nemocnice nemohla přijít podívat. Nakonec přišlo ono tiché poslední pohlázení a slzy, ale také velká vděčnost a hrdosť za vše vykonané.

Na počátku každého umírání doma je totiž rozhodnutí – chci být s tebou. A takové rozhodnutí stojí za to, aby se za něj postavilo třeba i celé nebe.

Kateřina Krtičková)

Knihovnička

Pomozte naplnit knihovničky indických dětí

knihami plnými nových znalostí, zajímavostí a podnětů.

Máte zachovalé knihy nebo učebnice vydané v posledních 20 letech, které už nepotřebujete? Pošlete knihy dál!

Prodejte své knihy přes knihkupectví Reknihy. Váš výtěžek z prodeje věnujte na nákup knih a učebnic pro děti žijící na okraji indické společnosti.

Bližší informace najdete na www.adoptce.hk.caritas.cz. Děkujeme vám!

(KALENDÁŘ AKCÍ**Ústí nad Orlicí, Dobruška a Poniklá****Putovní výstava příběhů z Indie**

■ Leden – Městská knihovna Ústí nad Orlicí (Příkopy 376), kostel sv. Jakuba Staršího, apoštola v Poniklé a venkovní výstava před kostelem sv. Václava v Dobrušce.

Poznejte příběhy indických dětí zapojených do projektu Adopce na dálku hradecké Diecézní charity.

Více na www.adopce.hk.caritas.cz.

Náchod**Benefiční koncert Anna K. – Tour**

■ Termín konání koncertu byl ze 7. 12. 2021 přesunut na **28. 4. 2022**, z důvodu špatné epidemiologické situace.

Více také na www.domovsvatehojosefa.cz.

Domov svatého Josefa zasáhla vlna tsunami!

Ne ničivá, ale tsunami štědrosti. Za necelé tři týdny od spuštění kampaně DOMOVENKA se vybralo 1700 těchto poukazů. Pan Josef, klient s roztroušenou sklerózou, který o svém životním příběhu vyprávěl ve strhujícím rozhovoru na DVTV, dárcům vzkazuje: „*Nesmírně si vážím Vaší podpory, díky které jsem získal opět svobodu.*“

Domovenky pomohou stovkám nemocných roztroušenou sklerózou k větší soběstačnosti. V naší zemi takovou službu potřebuje na 6 000 lidí. Specialisté Domova sv. Josefa jsou schopni jim poskytnout až 20 000 hodin terapií za rok. 1 Domovenka = 290 Kč. Sociální pracovník během 1 hodiny identifikuje problém a nalezne pro pacienta a pečující osobu nejlepší řešení. Více informací najdete na www.domovenka.cz.

Hned od 1. ledna 2022 začneme darované Domovenky využívat. A kde budou pomáhat? U těch, co pomoc nejvíce potřebují. Specialisté z Domova sv. Josefa pomohou vážně nemocným s roztroušenou sklerózou vyrovnat se s nemocí, stabilizovat zdravotní stav, zajistit společenský kontakt, rehabilitace. Dovedou je k větší soběstačnosti. Podobně, jako pana Josefa, který nehýbe rukama, a přesto pracuje. Nebo pana Honzu, který si díky Domovenkám mohl splnit svůj cestovatelský sen.

Celé příběhy klientů si můžete přečíst na stránkách Domova sv. Josefa www.domovsvatehojosefa.cz.

(AKTUÁLNĚ Z PARDUBIC**Duchovní služba Oblastní charity Pardubice**

Nabídka duchovní péče a podpory je samozřejmostí v domácí hospicové péči od samého jejího začátku. Nově pardubická Charita nabízí oporu a pomoc v duchovní oblasti života také všem klientům zdravotních a sociálních služeb. Oblastní charita Pardubice poskytuje tuto službu zdarma, terénní formou. Nabízí naslouchání, podporu, diskretní osobní rozhovor, doprovázení při hledání odpovědi na otázky po smyslu života i otázky přicházející v souvislosti s nemocí a těžkou životní situací. Krom rozhovorů o víře, čtení z Písma svatého, rozjímání a modliteb, služba zprostředkuje na přání klienta také návštěvu kněze a přijetí svátosti.

Adventní věnce pro Domácí hospic

Také letos proběhla v Oblastní charitě Pardubice výroba adventních věnců, jejichž prodej finančně podporuje domácí hospicovou péči pardubické Charity. Dobří lidé se sešli opět v Salesiánském klubu mládeže, věnce vyráběli studenti a zaměstnanci Univerzity Pardubice, Kroužků Východní Čechy a zaměstnanci čtyř pardubických firem. Společnými silami se tak v Pardubicích podařilo vyrobit na čtyři stovky věnců a utržit celkem 120 tisíc Kč. Poděkování patří všem, kteří pomohli a pomáhají s tradiční benefiční akcí – Adventní věnce pro Domácí hospic.

Více také na www.pardubice.charita.cz.

Jan Lohynský)

(Do výroby a benefičního prodeje adventních věnců pro Domácí hospic se každoročně zapojují dobrovolníci, příznivci i zaměstnanci Oblastní charity Pardubice. Foto: Oblastní charita Pardubice

Zveme Vás na

Seminář

o evangelizaci

12. března 2022 od 9:00

Nové Adalbertinum, Hradec Králové

Vy jim dejte najíst! (Mk 6, 37)

Přednáška | Workshopy | Adorace

- Modlitební společenství za nemocné
- Net for God
- Obnova v Duchu svatém
- Alfa kurzy
- Manželské večery
- Večery chval
- Biblické trio

www.bihk.cz

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2022

Každá koruna
pomáhá

K+M+B+2022
1.-16. ledna

ZAČNĚTE I VY NOVÝ ROK DOBRÝM SKUTKEM

Až tři králové zazvoní u vašich nebo online dveří a popřejí vám štěstí, zdraví a dlouhá léta, přispějte jim, prosím, do kasičky na pomoc nemocným a potřebným lidem.

Tříkrálovou sbírku můžete podpořit také:

- příspěvkem do kasičky v charitních zařízeních, kostelech, na úřadech a v obchodech
- bezhotovostním darem na účet sbírky až do 31. ledna 2022
- darem do online pokladničky na www.trikralovasbirka.cz po celý rok
- DMS KOLEDA 30 (60 nebo 90) na číslo 87 777. Více na www.darcovskasms.cz.

Nenechte si ujít TŘÍKRÁLOVÝ KONCERT v neděli 9. ledna od 18:00 hodin na ČT1.

Vystoupí: Tata Bojs, Petr Bende a další. Více na www.trikralovasbirka.cz.

Tříkrálová koleda se uskuteční v souladu s aktuálními protiepidemickými opatřeními.

Aktuální informace o koledování a jak přispět:

Více na www.hk.caritas.cz a stránkách vašich Charit. Sledujte nás a sdílejte i na Facebooku.

DĚKUJEME VÁM!

HLAVNÍ PARTNER

PARTNER

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

Vinšujeme vám hodně štěstí, lásky a hlavně pevné zdraví po celý rok 2022!